

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

OFERTA EDUCAȚIONALĂ a Universității Spiru Haret pentru anul de învățământ 2011-2012

PERIOADA DE ÎNSCRIERE: 1 iunie – 15 august; 1 – 30 septembrie

TAXA DE ÎNSCRIERE LA ADMITERE ESTE DE 80 LEI

Taxele de școlarizare – în lei – pot fi achitate în trei rate

Specializarea	Zi	FR
Drept, Administrație publică, Marketing, Afaceri internaționale, Contabilitate și informatică de gestiune, Management, Finanțe și bănci, Filosofie, Jurnalism, Comunicare și relații publice, Sociologie, Psihologie, Pedagogie, Pedagogie muzicală, Geografie, Geografia turismului, Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză), Istorie, Relații internaționale și studii europene, Administrarea afacerilor, Matematică, Informatică	1.680	1.980*
Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină, arabă, japoneză)	2.100	-
Educație fizică și sportivă	2.100	1.980*
Kinetoterapie și motricitate specială	2.100	-
Arhitectură, Artele spectacolului (Actorie)	2.500	-
Medicină veterinară	3.060	-

* Taxa pentru forma de învățământ FR include contravaloarea cursurilor și materialelor didactice tipărite

ACTE NECESARE LA ÎNSCRIERE

- Diploma de bacalaureat (sau diploma echivalentă cu aceasta), în original (sau adeverință eliberată de liceu, în original sau copie legalizată, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul 2011)
- Certificatul de naștere, în copie (xerox)
- Certificatul de căsătorie (dacă este cazul), în copie (xerox)
- Adeverință medicală tip ● Copie după cartea (buletinul) de identitate
- 3 fotografii tip carte de identitate
- Copie legalizată după diploma de bacalaureat, însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat în original (pentru cei care urmează a doua facultate).

* dosar plic

SEDIUL CENTRAL:
str. Ion Ghica nr. 13,
sector 3, București,
telefon:
021.455.10.00;
e-mail:
info@spiruharet.ro;
www.spiruharet.ro

FACILITĂȚI PENTRU STUDENTUL HARETIST:

- fiii de țărani, de cadre didactice, de pensionari și șomeri, aflați în întreținerea părinților, sunt scutiți de plata taxei de înscriere pentru admitere;
- taxe de școlarizare moderate, achitabile în trei rate;
- acces la platforma de e-learning Blackboard; utilizarea tuturor serviciilor furnizate de aceasta;
- activități didactice de calitate, consultații și îndrumare științifică din partea cadrelor didactice;
- achiziție de manuale, cursuri universitare și alte tipuri de lucrări aparținând la Editura Fundației României de Măine, cu o reducere de 30% față de prețul de librărie;
- consultații, lecții de sinteză, dezbateri, teste de evaluare prezentate prin intermediul posturilor proprii de televiziune (TV România de Măine) și radio (Radio România de Măine Student FM) și al revistei *Opinia Națională*;
- acces la întregul fond documentar din bibliotecile facultăților, precum și la biblioteca virtuală;
- implicare în programele de cercetare științifică ale cadrelor și centrelor de cercetare ale facultăților, în colective de cercetare interdisciplinare, alături de cadre didactice, cercetători și studenți ai universității;
- participare, cu lucrări proprii, la simpozioanele științifice naționale și internaționale organizate de facultăți și de centrele de cercetare ale universității; publicarea studiilor originale în Analele Universității Spiru Haret și în revista *Opinia Națională*;
- cazare în căminele proprii din București;
- acces la cantina restaurant a universității;
- acces gratuit la Clubul Universității Spiru Haret și la Baza sportivă a Fundației României de Măine.

DE
CE
SĂ
FI
STUDENT
HARETIST

FACULTĂȚI/SPECIALIZĂRI

ARHITECTURĂ, București / • Arhitectură
ARTE, București / • Artele spectacolului (Actorie) • Pedagogie muzicală
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, București / • Drept • Administrație publică
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, București / • Educație fizică și sportivă • Kinetoterapie și motricitate specială
FINANȚE ȘI BĂNCI, București / • Finanțe și bănci
GEOGRAFIE, București / • Geografie • Geografia turismului
JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE, București / • Jurnalism • Comunicare și relații publice
LITERE, București / • Limba și literatura engleză – Limbi și literaturi moderne (franceză, germană, spaniolă, italiană, rusă/clasică (latină)) • Limba și literatura franceză – Limbi și literaturi moderne (engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (arabă) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (japoneză) • Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză)
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, București / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE, București / • Marketing • Afaceri internaționale
MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ, București / • Matematică • Informatică
MEDICINĂ VETERINARĂ, București / • Medicină veterinară
PSIHOLOGIE ȘI PEDAGOGIE, București / • Sociologie • Psihologie
RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ȘI FILOSOFIE, București / • Relații internaționale și studii europene • Istorie • Filosofie
ȘTIINȚE ECONOMICE, Blaj / • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
MANAGEMENT, Brașov / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
PSIHOLOGIE ȘI PEDAGOGIE, Brașov / • Psihologie • Pedagogie
ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, Brașov / • Administrație publică • Drept
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Câmpulung-Muscel / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Constanța / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Constanța / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Management
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Craiova / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Craiova / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Afaceri internaționale
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Rm. Vâlcea / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Rm. Vâlcea / • Drept

LICENȚA – Cât ai luat?!

„Examen de licență iulie 2011.” Acesta este textul care se putea citi pe foile prinse în avizierul din curtea facultății. Preț de câteva zile bune, prin fața listelor s-au perindat sute de studenți. Toți le consultă cu mare atenție pentru a fi siguri de sală și de ora în care vor da examenul de licență - unul dintre examenele de maturitate, legătura

dintre trecut și viitor, ieri student, azi licențiat, mâine un prosper om de afaceri. Acesta este și țelul studenților Mihaela Păun și Ana Maria Dorobanțu de la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale. Sunt roșii în obraji, semn că au emoții înaintea acestui ultim examen. Până la intrarea în sală mai sunt fix zece minute. Timp

suficient pentru a rememora începutul drumului de student haretist. Un drum care a început în același loc: în fața avizierului din curte. „Parcă mai ieri eram anul întâi”, spune una dintre ele care apoi sare brusca la prima sesiune. Caracteristic pentru „atunci” și „acum” a rămas un singur lucru: emoțiile. Dacă la începutul

facultății aveai emoții și credeai că erai foarte hotărât să faci ceva, acum fiind licențiat, îți se deschid o mulțime de drumuri și ești mai nehotărât ca niciodată pe care să faci primul pas.

Foto și text:
Mihăiță ENACHE

(Continuare în pag. 3)

Parteneriat GRUNDTVIG

la Centrul Tehnologic Ploiești al Universității Spiru Haret

Let's do it creatively: For The Benefit of Adult Learners

Așa cum anunțam într-un articol anterior, Universitatea Spiru Haret - CT Ploiești a obținut un grant GRUNDTVIG, de la Uniunea Europeană, pentru a participa, alături de alte două țări europene la proiectul *Let's do it creatively: For The Benefit of Adult Learners*. Proiectul a fost câștigat în urma unei selecții riguroase a Agenției Naționale pentru proiecte europene în domeniul formării profesionale a cadrelor didactice.

În perioada 28 iunie - 2 iulie, a avut loc la Dublin, în Irlanda, ultima întâlnire a celor două organizații furnizoare de educație din șase țări europene: **Irlanda:** County Dublin Vocational Education Committee (Co-ordinator), **Portugalia:** Arte-Via Cooperativa Artistică e Editorial, **România:** Universitatea Spiru Haret București - CTID Ploiești, **Cehia:** Palacký University Olomouc - Faculty of Natural Sciences, **United Kingdom:** Joanna

Powerscourt House and Gardens

Irlanda: Pinewood Education Limited, **Spania:** Centro de Educación de Adultos, **Caceres,** **Germania:** Akademie 2. Lebenshälfte im Land Brandenburg e.V., **Malta:** MacDAC Engineering Consultancy Bureau

(MECB) LTD, Turcia: Andirin Halk Egitimi Merkezi, **Malta:** Office of the College Principal, Saint Theresa College

(Continuare în pag. 3)

În perioada 9 – 16 iulie, Facultatea de Arhitectură organizează al doilea workshop de scenarii urbane pentru București

București: going public – asumarea spațiului public

Zonele de intervenție și interacțiune cu publicul sunt: Piața Victoriei; Piața Matache – Popa Tatu – Mircea Vulcănescu; Lipsicani – Sf. Gheorghe – Cartierul evreiesc; Piața de flori – Uranus; Podul Izvor – Casa Bucur – blocul Turn – strada Apolodor – strada Vânători. Locația workshop-ului: București, strada Nicolae Iorga 34-36. Participarea la workshop este atestată ca practică.

Pe parcursul workshop-ului, organizatorii își propun: să analizeze spațiile publice propuse; să interacționeze cu utilizatorii prin implicarea lor în design-ul pieței/locului/spațiului public ideal; să ofere o intervenție efemeră/temporară, proiectând un pavilion contextualizat, realizabil apoi la începutul anului academic 2011-2012.

Programul workshop-ului este între orele 9:30 - 17:30, incluzând vizite pe teren, excursii gratuite și ecologice (pietonale) în diferite zone ale Bucureștiului în căutarea spațiului public apropiat și funcțional. Tutorii și invitații: Maria Duda, Tudor Pavelescu, Gabriel Guastella, Ileana Budișteanu, Ana Maria Hariton, Adrian Băltescu.

Actualitatea operaționalizării valorilor și principiilor Procesului Bologna

Prof. univ. dr. Ștefan COSTEA

Actualitatea și necesitatea dezbaterilor consacrate problemelor operaționalizării valorilor și drepturilor fundamentale ale universității sunt generate de un ansamblu de realități istorice și contemporane. O primă realitate istorică se referă la procesele de constituire a universităților de la geneza lor și până astăzi. În această privință investigații succesive, cercetări și lucrări științifice de prestigiu estimează că: 1854 de universități au fost întemeiate între anii 1200 – 1985, dintre care trei sferturi de la 1900, și 1101, între anii 1950 – 1985; numărul total al universităților în prezent, la nivel mondial, este estimat a fi de 17.036. O a doua categorie problematică ce se impune a fi discutată este cea a însușirii conceptului de universitate, în condițiile în care numărul de universități a crescut în mod dramatic și s-a diversificat în mod semnificativ. Pe lângă universitățile publice a crescut numărul universităților private, s-au specializat: universități de învățământ, altele de cercetare, pe anumite domenii, sau instituții de educație terțiară având statute de unități constituite ca unități de profit ș.a. O a treia serie de probleme o constituie și faptul că, în

prezent, continuă să existe cca 85 de universități, întemeiate înainte de anii 1520, care funcționează în formele de la data înființării, cu aceleași funcții și cu istoriile lor specifice, în aceleași locații și clădiri, profesori, studenți și conduceri care fac aceleași lucruri pe care le-au făcut de la nașterea instituțiilor, în timp ce societățile în care s-au născut și au trăit au dispărut demult.

Toate aceste realități impun o analiză profundă și extinsă a modalităților în care paradigma, valorile, inclusiv cele etice etc, moștenite de la predecesorii noștri pot fi puse de acord și valorificate în zilele noastre, când ne confruntăm cu necesitatea adoptării unor noi paradigme, impuse de stadiul actual și de perspectivele evoluției societăților contemporane.

Pe primul plan preocupărilor se situează, în mod firesc, valorile fundamentale ale universității - autonomia instituțională și libertatea academică, promovarea și protejarea lor, în aceste perioade de schimbări profunde, ritmuri și evoluții inedite în natura tuturor componentelor sistemelor sociale contemporane.

Un domeniu esențial în această privință îl constituie descreșterea fondurilor publice pentru finanțarea educației superioare. Ceea ce obligă universitățile să diversifice sursele de finanțare necesare supraviețuirii și dezvoltării lor. Ce

repercuțiuni pot avea aceste eforturi asupra asigurării autonomiei instituționale și ce implicații vor interveni în domeniul libertății academice, învățământului și cercetării științifice academice universitare? Dar asupra misiunilor instituționale, planificării strategice, politicii, conținutului și proiectării programelor universitare? Acestea privesc atât universitățile europene, cât și pe celelalte, din întreaga lume. Ceea ce înseamnă că atât universitățile cât și societățile contemporane trec printr-o perioadă de tranziție paradigmatică, caracterizată prin necesitatea soluționării unor probleme moderne, pentru care nu există soluții moderne.

En esență, este vorba de a răspunde unor probleme fundamentale privind rădăcinile istorice ale identității și vocației universității pentru a discuta și nu numai, pentru a determina direcții, orientări etc. privind viitorul universității, și, în special, dacă și în ce măsură universitatea, așa cum o cunoaștem și o practicăm astăzi, va avea, într-adevăr, un viitor, în condițiile în care ne aflăm în fața unui ansamblu deschis de contradicții în care există o înfinitate și nereglate competiții între diferitele posibilități.

(Continuare în pag. 3)

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Investește în oameni!

CALITATE EUROPEANĂ
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

În cadrul proiectului POSDRU/86/1.2/S/62249 – „CALITATE EUROPEANĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR”, în perioada 11 – 20 iulie a.c., la sediul Universității Spiru Haret din București, strada Ion Ghica nr. 13, se va desfășura programul de formare profesională autorizat CNFPA pentru ocupația FORMATOR cod COR 241205.

Cursul vine în întâmpinarea cadrelor didactice ale Universității Naționale de Apărare Carol I, prin derularea acestui program de formare profesională urmărindu-se îmbunătățirea și perfecționarea abilităților profesionale în domeniul calității.

La acest program de perfecționare vor participa 28 de cadre didactice ale Universității Naționale de Apărare Carol I.

Coordonatorul acestui program de formare este Ștefania Cojocariu, iar, Formator, Iustin Andronic. Programul se va finaliza cu examenul de absolvire ce va consta în evaluarea cunoștințelor dobândite și va avea două probe: proba teoretică, ce constă într-un text grilă cu 18 întrebări, și proba practică, ce presupune prezentarea unui proiect individual. Evaluarea participanților se va face de către o comisie formată din doi reprezentanți ai Comisiei de Autorizare CNFPA București și un reprezentant al Universității Spiru Haret.

Absolvenții programului de formare profesională vor primi certificate de absolvire recunoscute de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Universitatea Spiru Haret este furnizor de formare profesională autorizat Consiliul Național de Formare a Adulților (CNFPA), în conformitate cu prevederile OG 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru detalii suplimentare accesați www.calitate-eu-invatamant.ro sau contactați-ne la sediul proiectului din strada Italiană nr. 28, sector 2, București, sau la numărul de telefon 021/455.19.98.

Oferă-ți șansa de a reuși prin participarea la programele de formare în antreprenariat!

Universitatea Spiru Haret, în parteneriat cu Uniunea Națională pentru Drepturile Femeilor din România, organizează în cadrul proiectului european POSDRU/97/6.3/S/64240 – „ProFeminAntrep-Promovarea egalității de șanse în antreprenariat” cursurile de perfecționare cu tema: „COMPETENȚE ANTREPRENORIALE”. Acestea se adresează tuturor femeilor din România care doresc să se implice și să își dezvolte propriile afaceri.

În perioada 8 – 10 iulie au avut loc astfel de cursuri în București, Galați, Dâmbovița și Călărași.

Cursurile au fost coordonate de către Ion Muga (București) Ștefania Cojocariu (Galați), Maria Muga (Dâmbovița) și Florian Ionescu (Călărași), iar formatori au fost: Mariana Rudăreanu, Daniel Gărdan, Dorela Făiniș, Marinică Dobrin, Elena Biță, Alexandru Grinea și Luminița Ionescu. Programul de perfecționare urmărește promovarea culturii antreprenoriale în vederea creșterii abilității femeilor de a materializa ideile de afaceri, precum și de a planifica și gestiona proiecte cu scopul de a-și atinge obiectivele. Cursurile de formare oferă atât baza teoretică, prin materiile cuprinse, cât și una practică, prin activitatea de grup, prin prezentarea unor exemple de afaceri și prin analiza unor modele și studii de caz. Durata acestora (în ore de pregătire) este de 3 zile/24 ore, repartizate astfel: 20 ore pentru pregătire teoretică + 4 ore pentru pregătire practică.

Programul se finalizează cu un examen de absolvire, în urma căruia absolvenții programului de formare profesională vor primi certificate de absolvire recunoscute de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Universitatea Spiru Haret este furnizor de formare profesională autorizat Consiliul Național de Formare a Adulților (CNFPA), în conformitate cu prevederile OG 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru detalii suplimentare accesați www.profinantantrep.ro sau contactați-ne la sediul proiectului din strada Italiană nr. 28, etajul 1, sector 2, București sau la numărul de telefon 021 455.19.98

LICENȚA – Cât ai luat?!

(Urmare din pag. 1)

Ora 8:55. Parcă la un semn, studenții inundă holul etajului II. Toți au o singură direcție: sălile de examinare. Însă, până să pășesc în acestea, studenții sunt verificați să nu aibă asupra lor decât cartea de identitate și carnetul de student. În același timp, se aud vocile groase ale agenților de pază. „1205 și 1206, pe dreapta; 1207 și 1208, pe stânga”. De cealaltă parte a clădirii, un alt agent îndrumă studenții spre una dintre sălile 1201 – 1204. Rar se întâmplă să întorcă din drum un student grăbit. Nu din rea-voință, ci pentru a lăsa la garderobă gențile, ghiozdanele ori telefoanele mobile.

Ora 9. Examenul a început. Pentru a rezolva cele 50 de întrebări, studenții au la dispoziție două ore. „Timp mai mult decât suficient pentru a rezolva cerințele și de a obține o notă cât mai bună”, ne-a spus Flavius Roaită, înainte să intre în examen. Gândurile sale se îndreaptă către profesorii Facultății de Drept și Administrație Publică, profesori care i-au călăuzit pașii în facultate. Întrebat ce planuri de viitor are, Flavius a replicat scurt: „să continui cu un master aici”.

În sala de examen, studenții sunt degeajați, însă extrem de concentrați asupra întrebărilor afișate pe monitor. Poate atât de concentrați încât nici măcar nu au observat că sunt fotografiați. Din declarație în declarație, am observat cum, rând pe rând, sunt ridicate mâini în aer. Inițial, am crezut că studenții respectivi întâmpină probleme de ordin tehnic. „Nici pe departe”, am fost lămurit de un profesor supraveghetor, care, în continuare, mi-a dezvăluit misteriosul semn: „Acesta este «semnul» prin care studentul

arată că a terminat examenul și cheamă supraveghetorul pentru a i trece nota în catalog.” În sala alăturată, aceeași poveste. Undeva, prin rândurile din spate, se ridică o mână mică, ca de copil. Apropiindu-mă de aceasta, avem să constat că la „butoane” se află o fată îmbujorată. Are și de ce. La revederea testului salvat, pe monitorul calculatorului, rezultatul Florentinei Bocioacă, de la Facultatea de Drept și Administrație Publică a fost de 100 de puncte. Emoționată, ne-a spus că acest 10 vine și pe post de cadou, întrucât peste câteva zile își sărbătorește ziua de naștere.

Afară, curtea este plină de studenții celei de-a II-a serii de absolvenți. Toți au în mână foi de hârtie pe care sunt tipărite fice cursuri, fice probleme. Până la ora 11:15 când vor începe examenul, studenții mai au ocazia să le mai răsfoiască ultima dată, în sălile de așteptare. Aici este locul unde studenții se adună înainte și după examen, fice pentru a se îmbărbăta, fice pentru a compara notele obținute la examen. Printre aceștia am găsit-o și pe Andreea Irina Luca, de la Facultatea de Drept și Administrație Publică. Este un pic supărată că a greșit o întrebare, însă foarte mulțumită de punctaj: 98 de puncte. În sala de așteptare, amenajată într-unul din amfiteatrele de la parter, Andreea s-a întâlnit cu un coleg, care a întreat-o direct cât a luat. În perioada examenelor, „cât ai luat?” devine, involuntar, salutul studenților.

Ora 11:15. Examenele încep din nou în cele opt săli de etajul II. Ca și seria precedentă, studenții au lăsat emoțiile la ușă. Dincolo de aceasta, absolvenții sunt așteptați de o nouă etapă a vieții, aceea de licențiat.

Parteneriat GRUNDTVIG la Centrul Tehnologic Ploiești al Universității Spiru Haret

Let's do it creatively: For The Benefit of Adult Learners

Learning through Networks: Reflections on Creating Joyful Learning Experiences

(Urmare din pag. 1)

În prima și-a participat la workshop-uri foarte interesante având ca subiect competențe lingvistice și de comunicare. Programul a fost foarte dens, dar, în același timp captivant, cuprinzând atât întâlniri de lucru cât și vizite la Trinity College Dublin și la celebra biblioteca The Book of Kells.

A doua zi, cei peste 50 de participanți au avut plăcerea ca, în cadrul conferinței de încheiere, s-o asculte pe reprezentanta Leargas – Agenția Națională pentru programe de formare a cadrelor didactice din Irlanda. S-au analizat obiectivele proiectului (toate atinse), materialele rezultate, s-au trasat liniile principale ale raportului final. Principala realizare a constat în concretizarea experiențelor participanților într-o lucrare cu pronunțat caracter științific: Learning through Networks – reflections on Creating Joyful Learning Experiences. Acest proiect Grundtvig de învățare continuă

Learning through Networks

ITP also runs education workshops for migrants to learn English. It is their experience that many Polish, Lithuanian, Russian, Ukrainian, African and Asian migrants understand English but are afraid to speak for fear of appearing foolish. They train migrants and older parents to support their primary-school children in key stages through homework and revision. ITP also tutors, supports and mentors older learners.

It was envisaged that the beneficiaries of the project in the UK would be older adult learners: East Europeans settling in South East London, Lambeth, Wandsworth, Hammersmith, Ealing, Hounslow, Slough (Buckinghamshire) and Hillingdon; also ladies from the Bangladesh, Pakistan and Afro-Caribbean community resident in the London Borough of Hillingdon; also users of relatives from the Woodworth Career Centre and Hillingdon Career Centre. It was their primary intention during this project to visually record good practice and difficulties and help organise a mobility workshop that develops innovative ways of teaching communication in a foreign language (English for Migrants) and motivating learners with learning difficulties.

Edited by: Frank Fabri Kevin Harrington

Romania Spiru Haret University-CTID Ploiesti

Spiru Haret UNIVERSITY is the largest private university in Romania. Spiru Haret University of Bucharest works with the Foundation "Romania of Tomorrow" (the owner of two TV stations, one educational and a cultural one) and SC Media "Romania of Tomorrow" (which publishes over 2000 titles of books in the university's own printing press), and is led by a group of famous professors from one of the major providers of education in Romania. The staff of the three institutions are active in developing educational, scientific, cultural and social activities for life-long learning.

Their institutions provide: university level education (both licence and master cycle), education for older learners - employers who complete their studies in the educational system externally, both in Romania as well as for Romanian citizens working in the EU. In Prahova region, Spiru Haret - CTID PLOIESTI, through

implicată în educația adulților, toate cu o bogată experiență.

Au participat, de la Universitatea Spiru Haret: prof. Gabriel Taga, directorul Centrului Tehnologic Ploiești, prof. Daniela Ionescu, membru al Societății Naționale pentru Știință, Educație și Cultură Spiru Haret, prof. Roxana Iordache, membru al Societății Naționale pentru Știință, Educație și Cultură Spiru Haret, studentă, anul IV, Facultatea de Drept și Administrație Publică.

Direcția Generală Relații Internaționale și Europene, din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, a făcut publice:

Prioritățile președinției poloneze a Consiliului Uniunii Europene în domeniul educației

În perioada 01.07.2011 – 31.12.2011, președinția Consiliului Uniunii Europene va fi asigurată de Polonia. În domeniul educației, prioritățile președinției poloneze a Consiliului Uniunii Europene se vor încadra în următoarele teme de interes: „Educație pentru mobilitate” și „Modernizarea învățământului superior”. Aceste două teme vizează promovarea implicării active a cetățenilor Uniunii Europene în dezbaterile politice publice și sprijinirea atingerii obiectivelor și inițiativelor propuse în Strategia Europa 2020.

- Educația pentru mobilitate**
- Pentru această prioritate, președinția poloneză urmărește atingerea următoarelor obiective:
- promovarea activităților care conduc la dezvoltarea competențelor, în special cele lingvistice, ale tinerilor și adulților pentru a crește mobilitatea educațională și profesională a tuturor elevilor, studenților, profesorilor, formatorilor profesioniști, personalului academic și tinerilor cercetători;
 - sprijinirea dialogului privind următoarea generație de programe ale Uniunii Europene.
- În acest scop, președinția poloneză va acorda o atenție deosebită următoarelor aspecte:
- calitatea educației,
 - calitatea și domeniul de aplicare a mobilității în scop educațional,

– accesul tinerilor din țările Parteneriatului Estic la programele de mobilitate ale Uniunii Europene.

De asemenea, președinția poloneză va promova cooperarea între educația și formarea profesională, învățământul superior, angajatori și alte părți interesate și va asigura implementarea politicilor bazate pe rezultate.

Modernizarea învățământului superior

În privința modernizării învățământului superior, obiectivul președinției poloneze este de a identifica instrumentele necesare pentru a răspunde provocărilor contemporane, precum concurența la nivel mondial, tendințele demografice, creșterea nivelului de participare în învățământul superior și posibilitățile nesatisfăcătoare de inserție pe piața muncii ale absolvenților.

Pentru atingerea acestui obiectiv, accentul va fi pus pe evaluarea calității învățământului superior, pe eficiența și deschiderea acestuia, pe importanța cooperării între universități și mediul de afaceri precum și pe dimensiunea socială a învățământului superior.

Actualitatea operaționalizării valorilor și principiilor Procesului Bologna

(Urmare din pag. 1)

Aceste realități au fost luate în considerare la Conferința Observatorului Magna Charta Universitatum de la Bologna din toamna anului 2010, care și-a propus să analizeze în ce măsură obiectivele, strategiile și diferitele activități înscrise în Magna Charta Universitatum – Bologna au reușit, până în prezent, să fie promovate, susținute și apărate. În această privință, se pare că Procesul Bologna a demonstrat multiple și intense fluctuații între evaluările pozitive și negative ale rezultatelor dorite. În ansamblu se poate afirma și susține că universitatea, ca și societățile contemporane, se află într-o perioadă de semnificative tranziții paradigmatică, aceasta însemnând că universitatea a început și, de fapt, este confruntată cu o multitudine de probleme, care, până în prezent, nu au primit decât modeste și parțiale soluții. Aceasta din cauză că, în prezent, ne aflăm în fața unui domeniu deschis de contradicții, în care există o înfinită și neregulată competiție între diferitele posibilități, care conturează un cadru deschis de reflecție, de acțiune și de inovare instituțională de mare și complexă magnitudine. Într-o succintă și incompletă enumerare a acestor dileme, pot fi situate, între altele:

- realitatea istorică obiectivă că universitatea a fost o componentă organică a creării statului

național modern, prin formarea elitelor, a cadrelor profesionale și a culturii naționale. Ce misiune va urma să aibă universitatea în noua lume, globalizată, în care statul național devine un obstacol, potrivit concepțiilor dominante cu privire la dezvoltarea globală? Ideea creării unui nou tip de universitate, respectiv universitatea globală, ar putea fi luată în considerare? În acest caz apar noi probleme: câte universități globale ar fi necesare, în ce condiții ele ar putea fi viabile? Ce se va întâmpla cu celelalte universități? Ce fel de relații se vor stabili între universitățile globale și nonglobale? etc, etc;

- în al doilea rând, intrarea societății contemporane în era societăților bazate pe cunoaștere implică faptul că, în mod specific, cunoașterea se regăsește în fiecare societate în parte și în ansamblul societății globale, peste tot, și este legitimă a reflecta ce impact va avea această situație asupra universității viitorului;

- în al treilea rând, în epoca modernă, universitatea a avut ca misiune și formarea gândirii independente, critice și cultivarea diversității. În acest context, ce destin vor avea, în viitor, cunoașterea nonconformistă, liberă, creatoare și inovativă, inclusiv profesorii, cercetătorii și studenții care în mod tradițional participă la producerea ei? Sau, universitatea va deveni o instituție care va produce doar „conformiști competenți” și niciodată „rebeli

competenți” producând cunoașterea, doar ca marfă și niciodată ca bun public?

După cum se știe, de la început, universitatea modernă s-a constituit într-un model de fluxuri de idei, de lucrări, cărți, de profesori sau de studenți, ca o instituție transnațională în serviciul societăților naționale. În prezent și în perspectivă, în situația lumii globalizate, dar nu omogenizate, cu fluxuri bazate pe logici diferite, cu diferite relații de distribuție a costurilor și beneficiilor globalizării, ce poziții și ce roluri va îndeplini universitatea în viitor, ce va deveni ea? O corporație tradițională, o cooperativă sau o organizație nonprofit? În funcție de aceste perspective, universitatea va accentua pe dezvoltarea culturală și socială sau pe dezvoltarea economică și pe contribuția sa la competitivitatea afacerilor, în cazul nostru, europene?

Evident că dezbaterile asupra situației actuale și a perspectivelor evoluției viitoare a universității sunt obligate, pentru a se dovedi a fi valabile, să ia în considerație și alte multiple realități, pe care le trăim, de aceeași ordine de mărime cu cele pe care le-am prezentat succint până aici. Oricum, pentru a lăsa loc și altor contribuții la dezbaterile problematice abordate în această încercare de conștientizare a situațiilor actuale în care ne aflăm, am putea sugera și propune noi teme de reflecție și de dezbateri, între care, pomind de la realitatea că Europa a

fost și trebuie să fie valabil o Europă a ideilor, ce rol ar fi necesar să îl îndeplinească universitățile europene, cu toate valorile lor, în realizarea acestei vocații, în prezent și în viitor? O condiție obligatorie ar trebui să fie asigurarea unei autonomii instituționale inimaginabile pentru nicio altă instituție de stat. Cu asigurarea ca această autonomie să nu conducă la izolaționism social, la lipsa transparenței în întreaga sa activitate, la ineficiența organizațională și la prestigiul social necorelat cu realizările efective, atât în domeniul cercetării științifice, învățământului și pregătirii cadrelor de specialitate.

Corelativ cu această problemă apare și cea privind sistemele de clasificare și de ierarhizare a universităților, dat fiind faptul că sistemul mondial al acesteia reclamă o ierarhie integrată, ținând seama de faptul că universitățile există și funcționează în țări periferiale, semiperiferiale și țări dezvoltate. În consecință, în viitor vom avea în continuare universități centrale, semiperiferiale și periferiale? Dacă da, în ce relații se vor afla acestea în viitor?

Un domeniu fundamental al devenirii universităților contemporane este și cel al diversificării nivelurilor de calificare superioară, potrivit ciclurilor de pregătire: ciclul unu, ciclul doi, nivelul trei și studiile postdoctorale. În acest cadru se realizează o mișcare în spirală, în care nivelurile inferioare crește volumul pregătirii socialmente

inferioare, concomitent cu creșterea valorii celor realizate la nivelele superioare. În viitor, se vor multiplica nivelurile de pregătire și, deci, vom continua să „producem” formații profesionale și umane inferioare, la infinit, în același proces în care creștem cunoașterea fără sfârșit?

O zonă specială privind evoluția universității o reprezintă și cea a relației sale cu imperatiile pieței și a solicitărilor viitoare privind formarea profesională și a necesarului de forță de muncă superior „calificată”, în societățile bazate pe cunoaștere. În acest context, apar noi fațete ale specificității și autonomiei universitare, problema ce destin îi va avea cercetarea științifică academică, va mai putea fi promovată cercetarea științifică cu beneficii nesigure sau ale cărei rezultate nu vor avea și nu ar trebui să aibă valoare de piață? Cum va răspunde universitatea necesităților globale ale societății, care nu se reduc la necesitățile pieței, unele chiar contradicționale aceste necesități? Ce destin vor avea, în acest context, științele umane și sociale în general?

Nu în ultimul rând, este la ordinea zilei și problematica rolului pe care îl vor avea universitățile viitorului în realizarea modelelor specifice de dezvoltare a societăților umane, așa cum au făcut-o în trecut? Vor fi ele în măsură să participe potrivit idealităților lor la dezbaterile asupra modelelor de dezvoltare și a paradigmelor civilizatorii viitoare? Sau, vor prelua și servi

acritic și în măsură în care vor putea la modelele sau modelul dominant stabilit de cei puternici, punându-se în slujba acestora, oferind legitimitate intelectuală impunerii unilaterale ale lor?

Este evident că, în prezent, nu avem răspunsuri satisfăcătoare la aceste întrebări. O asemenea situație trebuie să fie depășită cât mai curând posibil. Dar, cum? În acest sens este necesar să se înțeleagă că niciodată până în prezent nu s-a acționat direct asupra viitorului, ci, întotdeauna, în prezent, potrivit unor anticipații sau viziuni cu privire la felul în care acesta (viitorul) am dori să fie, în condițiile în care n-a existat o singură sau o consensuală viziune sau anticipare asupra universității viitorului.

Acesta este fundalul pe care Procesul Bologna și-a propus să contribuie, pe de o parte, la stimularea unor reflecții serioase asupra situației create, iar, pe de altă parte, să identifice și să formuleze direcții de acțiune valide pentru acțiunile viitoare în acest domeniu și să stimuleze implementarea lor. Într-o viziune evasiv utopică, aceasta ar însemna că, în întreaga sa desfășurare, Procesul Bologna ar trebui să se desființeze din sine „viitor spre prezent”, în toate componentele sale privind valorile și principiile pe care cărora s-a constituit și în lumina cărora este chemat să acționeze, ceea ce constituie cu adevărat o misiune istorică de mare semnificație, dar și de responsabilitate.

METALELE PREȚIOASE – o alternativă viabilă de investiții

Prof. univ. dr. Ilie MIHAI

În ultimii ani, condițiile pieței s-au caracterizat printr-o volatilitate ridicată, determinată atât de efectele, încă neabsorbite, ale crizei economice și financiare globale, cât și de recente evoluții politice din nordul Africii, care influențează direct piața țițeiului și, pe cale de consecință, evident și piețele financiare. Dacă la acestea se adaugă situația financiară dramatică a unor țări importante din Europa, care prefigurează o nouă criză, cea a datoriei suverane, avem în față un tablou nu tocmai optimist al posibilităților investiționale. În aceste condiții, protejarea și sporirea economiilor prin investiții în metale prețioase, al căror preț a crescut constant în ultimii 10 ani, cu ritmuri medii anuale de cca.15% , poate fi considerată o alternativă sigură și viabilă.

Cererea și oferta de metale prețioase

În lume există, în prezent, (la suprafața solului) cca. 155.500 tone aur (peste 3 bilioane \$), care, provin, în principal, din următoarele surse:

- exploatare minieră - cca. 62%
 - reciclări industriale și manu-facturale - cca 23 %
 - rezerve de aur ale băncilor (centrale) - cca. 15%
- Producția mondială de aur a crescut permanent, din 1890 până în 2001, cu un ritm mediu anual de 1,8%. Din anul 2001 până în prezent, nivelul exploatareii a început să scadă anual cu cca. 1,3%, în prezent extrăgându-se din mine cea. 2.350 to/an. Principali producători mondiali sunt, în ordine: China (260 to), Africa de Sud (250 to), SUA (230 to), Australia (225 to), Peru (175 to), Rusia (165 to), Canada (100 to), etc (Dr. Thomas Chai, Mining &Energy, Newsletter, 2009). Producția de aur a României a scăzut în prezent la cca. 2 to/an ca urmare a privatizării și falimentării întreprinderii Phoenix Baia Mare de către Allied Deals (Companie Indiană care a cumpărat întreprinderea românească cu 37 mil. \$ și a falimentat-o prin mai multe afaceri oneroase și manevre financiare ilegale). Scăderea producției sub 10 to/an, coroborată cu problemele prin care a trecut întreprinderea băimăreană, a determinat și pierderea de către România, din anul 2002, a certificatului internațional de „good delivery”, care permitea țării accesul liber pe piața internațională de vânzare a aurului, prin recunoașterea calității și purității (titlu 995) aurului ce se producea la Phoenix Baia Mare.

Deși prețul metalului galben a înregistrat, în ultimul deceniu, creșteri spectaculoase, perspectiva creșterii producției nu este favorabilă, minele fiind sărăcite (în medie se extrage și se prelucurează cca. 3 to de minereu pentru obținerea câtorva grame de aur), iar investițiile în deschiderea de noi mine sunt foarte costisitoare, cu impact major asupra mediului înconjurător și perioada mare de finalizare, în medie între 7 și 10 ani de la deschiderea unei noi exploatare miniere, până la obținerea primelor producții de metale prețioase (a se vedea și cazul Roșia Montană din țara noastră).

Cererea de metale prețioase - aur, argint, platină, paladiu etc.- este din ce în ce mai mare pe piața mondială. Structura cererii de metale prețioase cuprinde:

- cca. 70% reprezintă piața bijuteriilor;
- cca. 11 % nevoile consumatorilor industriali (medicină, informatică, electronică);
- cca. 12% investitori privați (persoane fizice, juridice, bănci etc.);
- cca. 7 % societățile miniere.

Din punct de vedere geografic, cererea de metale prețioase este neuniform repartizată, mai mult de jumătate (55%) din cererea mondială fiind acoperită de nevoile sociale, culturale și comerciale ale Indiei, Chinei, SUA, Arabiei Saudite și Turciei.

În ultimii cinci ani, peste 2/3 din cererea mondială de metale prețioase a reprezentat-o Asia de Est, India și Orientul Mijlociu.

Băncile joacă un rol important în raportul cerere/ofertă de metale prețioase. Cu toate că în ultimii 10 ani multe bănci și-au mărit rezervele de aur, altele au fost jucători activi pe piața vânzărilor, cifra medie de afaceri anuală a acestora situându-se la cea.500 to. aur. În cazul României, rezervele de aur ale BNR se situează în prezent la 103,7 to și reprezintă cca.10 % din rezervele internaționale (aur și devize) ale țării.

SOLUȚIONAREA PROBLEMEI LACUNELOR LEGII

Conf.univ.dr. Constantin DIACONU
Asist.univ.dr. Adina TURCU-ȘTIOLICĂ

Lacuna legii poate fi definită ca fiind omisiunea legii de a rezolva o problemă care ar trebui în mod necesar să fie rezolvată. Imperfecțiunea legii nu se confundă cu lacuna sa. Distincția se arată importantă din punct de vedere practic, căci doar lacunele pot fi completate de interpret, nu și celelalte imperfecțiuni. Există două metode posibile prin care judecătorul descoperă lacunele.

Privită din punct de vedere tehnic, aplicarea presupune că norma este clară, că ea are o semnificație certă. Această presupunere este însă relativă. Norma aplicabilă faptelor nu este întotdeauna certă, astfel că, împingând analiza mai în profunzime, procesul de aplicare nu presupune doar o încadrare a faptelor în ipoteza normei, ci și o căutare a normei și, odată norma găsită, o lămurire a sensului său. Această operație ridică probleme complexe. De cele mai multe ori, nu o normă este aplicabilă situației de fapt, ci o combinație de norme. Judecătorul nu aplică automat o normă odată ce constată o situație de fapt, ci o lege îi combină normele de drept aplicabile câtorva spețe deduse judecății. Dreptul pozitiv este incapabil să prevadă toate situațiile ce se pot ivi. El are întotdeauna lacune, este insuficient sau tace pur și simplu. Codul civil obligă pe judecător să judece chiar dacă legea tace sau este insuficientă.

Lacuna legii poate fi definită ca fiind omisiunea legii de a rezolva o problemă care ar trebui în mod necesar să fie rezolvată. Această omisiune ar trebui înțeleasă într-un sens mai larg: este vorba atât de nereglementarea pură și simplă a unei probleme, cât și de reglementarea insuficientă a acesteia. Necesitatea reglementării unei probleme trebuie, pentru a fi în prezența unei lacune, să fie de ordin logic sau sistematic și nu de ordin moral, social sau economic. Rezultă că nu orice lipsă a legii reprezintă o lacună. Imperfecțiunea legii nu se confundă cu lacuna sa. Imperfecțiunea este de ordin moral, social sau economic, în timp ce lacuna rezultă dintr-o lipsă de coerență logică a sistemului juridic pozitiv. Distincția se arată importantă din punct de vedere practic, căci doar lacunele pot fi completate de interpret, nu și celelalte imperfecțiuni. Soluționarea problemei lacunelor legii este reglementată în principiu de două texte din Codul civil: art. 3. – arată că judecătorul nu poate să refuze să judece sub pretextul că legea tace sau este întinsecă, un astfel de comportament constituind denegare de dreptate; art. 4. – interzice judecătorului să se pronunțe pe cale de dispoziții generale sau reglementare. Aceste norme justifică, pe de o parte, tratarea problemei lacunelor și, pe de altă parte, limitează opera creatoare a judecătorului. Judecătorul este îndreptățit și obligat totodată să constate și să completeze lacunele, dar soluția dată de el nu are valoare de normă, ci doar valoarea relativă a lucrului judecat, fiind obligatorie doar inter partes. Astfel, codul civil instituie două principii: 1) legile au lacune, nu însă și sistemul juridic; 2) sunt interzise hotărârile judecătorești obligatorii erga omnes.

Recunoscând că legile sunt lacunare, Codul civil afirmă în fond, așa cum o face Constituția Germaniei din 1949 în art. 20, că „judecătorii sunt

supuși legii și dreptului”, recunoscând astfel că dreptul înseamnă mai mult decât legea în vigoare și că, în anumite limite, judecătorul poate depăși cadrul dreptului legiferat.

Există două tipuri de lacune ale legii: lacunele propriu-zise, atunci când situația ivită este absolut nouă și nu poate fi avută în vedere de legiuitor în momentul reglementării și lacunele rezultate dintr-o necorespunzătoare redactare a textului legii. De fiecare dată, judecătorul va completa legea lacunară făcând o judecată de valoare asupra principiilor ce fundamentează sistemul juridic. Care sunt însă metodele prin care judecătorul descoperă lacunele? Două metode sunt posibile. Prima constă în raționarea „în prelungirea” sistemului juridic existent prin procedeele interpretării sistematice, analogice și inducției (argumente a pari, a fortiori). Ea aduce astfel soluții analogice celor existente pentru anumite instituții noi sau situații ivite: ubi eadem ratio; idem ius. A doua metodă constă în a pune în evidență diferențele existente între situația nereglementată și cele reglementate, prin intermediul argumentului a contrario. Desigur că niciuna dintre metode nu este fără limite. Analogia nu poate fi făcută normelor penale repressive, excepțiilor, dispozițiilor oneroase și celor care determină competența organelor statului. Judecătorul, dacă nici o normă a interpretării nu-l obligă, poate opta liber pentru o metodă sau alta de acoperire a lacunei. Dificultatea în care este pus judecătorul când trebuie să aleagă între punerea în evidență a analogiei sau a diferenței constă în faptul că logica explică cum el trebuie să utilizeze ambele procedee, dar nu și de ce trebuie și când trebuie să-și prefere pe unul sau pe celălalt. Analogia presupune rezolvarea unei cauze, în lipsa unei norme sau când norma nu este îndestulătoare, prin recursul la o normă asemănătoare (analogia legis) sau la principiile generale ale dreptului (analogia juris). Inducția ca procedeu logic constă în două operațiuni succesive. În prezența unei probleme nerezolvate de lege, căutăm să găsim un principiu de rezolvare în modul următor. Mai întâi, din mai multe dispoziții particulare ale legii se desprinde printr-un efort de generalizare, un principiu; apoi se aplică principii astfel găsit situației vizate. Un exemplu de raționament inductiv de largă aplicare este cel care a condus la desprinderea principiiului imobiliarității fără justă-cauză.

De regulă, prin interpretarea dreptului se înțelege în mod obișnuit, lămurirea unui text obscur. În practica dreptului a interpreta înseamnă a determina și a preciza principii aplicabile unei situații date. Interpretarea este astfel o etapă a procesului de aplicare a legii. Interpretarea este necesară nu doar pentru că legea este imperfectă, ci pentru că natura intrinsecă a legii este generalitatea, ceea ce înseamnă că interpretarea nu este o operațiune ocazională, ci una constantă, necesară în cadrul oricărui proces de aplicare a legii. Opera interpretului este o necesitate permanentă, indiferent care ar fi perfecționările care s-ar aduce legislației. Unele teorii au făcut o distincție între aplicare și interpretare. Aceste doctrine, numite ale „textului clar” susțin că atunci când un text este clar nu mai este loc de interpretare. Interpretarea nu intervine decât dacă un text este obscur sau imperfect. Consecința practică ar fi ca atunci când,

Premisele investițiilor în metale prețioase

Premisele investițiilor în metale prețioase constau, îndeosebi, în:

- asigurarea stabilității este un factor principal al investiției în metale prețioase. Deși, pe termen scurt, valoarea metalelor prețioase poate fluctua, pe termen lung, valoarea lor nu numai că rămâne stabilă, dar crește continuu;
- siguranța și notorietatea investițiilor în lingouri mai mari sau mai mici de metal galben;
- independența valorii metalelor prețioase în raport cu sistemul politic, situația economică a unei țări, cursurile de schimb de diferite valute, tradiții culturale etc.;
- mijloace universale de plată și de schimb pe orice piață din lume;
- lichiditate asigurată 24 ore din 24.

Prelungirea efectelor crizei economice și financiare globale, însoțită de scăderea încrederii investitorilor cu privire la evoluția economiilor din zona euro, precum și accentuarea crizei datoriei suverane, prin includerea unor țări importante (Grecia, Irlanda, Portugalia, Spania) în topul țărilor cu risc major de faliment (Raport Credit Market Analysis - membră a CME Group, cea mai mare bancă de derivate din lume, creată în anul 2007 prin fuziunea burselor de mărfuri din Chicago) au determinat „goana” după plasamente în metale prețioase, considerate în actualele condiții ca fiind cele mai sigure.

Aceasta a făcut ca, pentru prima dată, prețul unciilor de aur să depășească 1.400 \$, cotajia înregistrată la 8 aprilie 2011 fiind de 1.471,06 \$/uncie (1 uncie = 31,1034 grame aur fin - Sistemul Tray; 1 uncie = 28,3495 grame, conform sistemului de măsură a masei).

Evoluții multianuale pe diferite piețe

Cursul principalelor metale prețioase afișat de Banca Națională a României la mijlocul lunii aprilie 2011 se prezenta astfel:

	Curs*		
Metal prețios	RON/gram	USD/gram	EUR/gram
Aur24K	134,4350	47,2580	32,7722
Argint pur	3,8443	1,3514	0,9372
Platina	164,0169	57,6570	39,9836
Paladiu	70,6827	24,8472	17,2309

* Curs Mx Fix = 0 medie a cursurilor metalelor prețioase de la principalele burse mondiale (Zurich, Londra, New York, Hong Kong, Sidney)

Urmând tendința piețelor internaționale, în România prețul aurului a înregistrat în ultimii ani creșteri spectaculoase. Astfel, la mijlocul lunii aprilie 2011, potrivit cotajilor Băncii Naționale a României, prețul aurului pe piața internă se situa la:

	Curs**		
	RON/gram	USD/gram	EUR/gram
• aur 24 K	132,9155	46,7239	32,4018

** Curs BNR pentru ziua de 14 aprilie 2011, ora 12,24

În aceeași perioadă, pe piețele internaționale, prețul aurului ajunsese la 1.471,06 \$/uncie. Evoluția multianuală (2006 - 2011) a prețului aurului pe piața internațională se prezintă astfel:

Anul	% creștere față de an precedent	
	USD	EUR
2006	23,0	10,6
2007	30,9	18,4
2008	5,6	10,5
2009	23,4	20,7
2010	27,1	37,1
2011 (proгноza)	18,4	13,5

Sursa: <http://www.goldprice.org>

După cum se observă din datele prezentate în tabelul de mai sus, pe întreaga perioadă analizată, prețul aurului a înregistrat creșteri medii anuale de peste 15 %, cu diferențieri pe ani (anul 2008, vârful de criză pe plan mondial punându-și amprenta și pe evoluția prețului aurului), cât și pe valute (creșteri mai mari înregistrându-se în prima jumătate a intervalului de timp analizat pe investițiile în USD și mai mici pe cele în EUR, situația inversându-se în a doua jumătate a intervalului temporal supus analizei).

Piața de capital

Analiza evoluției multianuale a pieței de capital din România, respectiv Bursa de Valori București, prin luarea în considerare a indicelui BET (Bucharest Exchange Trading) agregat în lei, se prezintă astfel:

Perioada	Valoarea indicelui BET/lei	% față de anul precedent
Decembrie 2006	8.450,28	100,03
Decembrie 2007	8.930,15	105,68
Decembrie 2008	1.998,54	19,98
Decembrie 2009	4.690,57	234,73
Decembrie 2010	5.366,38	114,38
Aprilie 2011	5.921,53	110,34

Sursa: datele au fost prelucrate după site-ul BVV (<http://www.bvb.ro>)

* Bucharest Exchange Trading

Dinamica indicelui BET/lei pe ultimii cinci ani evidențiază evoluții contradictorii (de la scăderi de cea 80%, în 2008, la creșteri de 2,3 ori, în 2009, ceea ce denotă o nervozitate excesivă a pieței și o alterare gravă a încrederii investitorilor). Oricum, evoluțiile pe ultimii doi ani (+14,38% în 2010 și +10,34% la mijlocul lunii aprilie 2011) sunt net inferioare creșterii prețului aurului în aceeași perioadă de timp (27,1% și 18,4% dacă ne referim la cotajia metalului galben exprimate în \$ și, respectiv, 37,1 % și 13,5% , dacă ne referim la cotajia aurului exprimate în EUR).

Piața monetară

Dinamica pieței monetare, respectiv piața bancară, analizată prin prisma evoluției dobânzii de referință a Băncii Naționale a României se prezintă după cum urmează:

Perioada	%	
	Nivel minim	Nivel maxim
2006	7,50	8,75
2007	6,10	8,75
2008	7,50	10,25
2009	8,00	10,25
2010	6,25	7,00
2011	6,25	6,25

Sursa: informațiile au fost prelucrate după <http://www.bnro.ro>

Dacă avem în vedere că dobânda de referință a Băncii Naționale a României este dobânda regulatorie pentru nivelul dobânzilor practicate de băncile comerciale la depozitele în lei atrase de la clientă, rezultă că, practic, în toată perioada de timp analizată (2006 - 2011), piața monetară, cea mai agreată piață financiară de către românii, a oferit investitorilor câștiguri în jur de 7%-9% /an, cu unele excepții (de timp, vezi anul 2009, și de promoție pentru anumite tipuri de depozite), câștiguri care s-au situat, în general, în urma celor de pe piața de capital și cu mult mai scăzute decât cele oferite de investițiile în metale prețioase.

Concluzii și propuneri

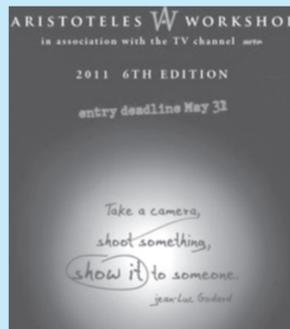
Prezentarea într-un tabel sintetic a evoluției prețului aurului, a pieței de capital și a celei monetare, pe ultimii cinci ani, scoate în evidență, fără discuții, avantajele net superioare oferite de investițiile în metale prețioase, astfel:

Perioada	Prețul aurului (EUR/gr.)	Indicele BET (lei)	Dobânda de referință (maxima) în %	
			2006	2011
2006	10,6	+0,03	8,75	
2007	18,4	+ 5,68	8,75	
2008	10,5	-80,02	10,25	
2009	20,7	+ 134,73	10,25	
2010	37,1	+ 14,38	7,00	
2011	13,5 (proгноza)	+ 10,34 (14apr.)	6,25 (aprilie)	

Așadar, deși nu este în tradiția românilor de rând de a investi în metale prețioase (cu excepția micilor bijuterii de familie), este cazul ca aceștia să se alăture tendinței internaționale de a economisi și a investi economiile în metale prețioase, acestea oferindu-le, pe lângă cele mai însemnate câștiguri, stabilitate și noblete.

Studenti romani selectati pentru a face echipa la

ARISTOTELES WORKSHOP

Opt participanți din România vor lucra alături de alți opt colegi din Cehia, Serbia, Republica Moldova, Lituania, Letonia, Estonia, Macedonia și Grecia pentru a realiza patru documentare de scurtmetraj în cadrul Aristoteles Workshop (AW), un atelier anual de film documentar, în care profesioniștii ai industriei filmului european îndrumă 16 tineri din Europa de Est în crearea propriului documentar de 30 de minute. Cei opt studenți români participanți la Aristoteles Workshop sunt: Mara Trifu, Ozana Nicolau, Ana Iliesiu, Anca Vlăsceanu, Gabi Basalici, Paula Onet, Mirona Radu și Eliza Zdru.

Echipa care va realiza cel mai bun scurtmetraj va primi un premiu în valoare de 2500 de euro, acordat de Institutul Cultural Român (ICR), care sustine astfel workshopul pentru al patrulea an consecutiv. Co-finanțat de Canalul ARTE/France și Programul Media al Uniunii Europene, alături de Centrul Național al Cinematografiei, programul oferă participanților un triplu beneficiu: să învețe, să producă un film și să fie promovați ca cinești. A șasea ediție a workshopului intensiv, produs de Dan Nutu, va avea loc între 25 iulie – 28 august, la Vama (județul Suceava), în Bucovina.

Aleși de o comisie a televiziunii ARTE/France, care a analizat dosarele a aproape 100 de candidați, cei 16 tineri selectați pentru ediția din 2011 a Aristoteles Workshop vor petrece cinci săptămâni în Bucovina împreună cu cineștii din

de ei, inițiatorii acestui proiect din partea ARTE/France, Jean Rozat (directorul general) și André Margerie (directorul relațiilor internaționale).

Participanții vor lucra cu echipamente high-end pentru producție și post-producție, filmele lor urmând să fie promovate ulterior către festivaluri de film și rețele de televiziune internaționale. Scurtmetragele de film documentar produse în cadrul edițiilor precedente de Aristoteles Workshop au fost selectate și premiate la festivalurile de film de la Cannes, Locarno, Nyon, IDFA Amsterdam, Namur, Montpellier, Sarajevo, Trieste etc.

Participanții vor forma patru echipe a câte patru membri: un regizor, un director de imagine, un editor și un coordonator de producție. Regizorii celor patru echipe sunt: Veronika Janekova (Cehia), Ivana Mladenovic (Serbia), Ozana

Nicolau și Mara Trifu (România), Ei vor lucra alături de operatorii Radu Gorgos (Republica Moldova), Saulius Lukosevicius (Lituania), Inese Tikmane (Letonia) și Sergei Trofimov (Estonia). De montaj se vor ocupa Gabi Basalici (România), Biljana Dolevska (Macedonia), Ana Iliesiu și Anca Vlăsceanu (România). Coordonatorii de

Europa și vor fi ghidați pas cu pas în realizarea documentarului, de la pitch la montajul final. Pe parcursul celor cinci ediții precedente, experții și tutorii care au susținut ateliere și au îndrumat echipele în realizarea documentarelor au fost, printre alții, Jennifer Fox (una dintre cele mai controversate și premiate regizoare și producătoare de documentare), Thierry Garrel (fostul șef al Departamentului de Film Documentar al canalului TV ARTE/France), Steven Ascher și Jean-Luc Jordan (documentariști nominalizați la Oscar, premiați la Sundance și câștigători ai premiului Lumina), Dominique Gros (scriitoare, a produs și regizat peste 60 de documentare, câștigătoare a Tucan-ului de Argint la Rio și a Premiului Special la Tokyo), celebrul regizor iranian Rafi Pitts (ale cărui filme au participat în competițiile festivalurilor de la Berlin, Veneția etc.), Nino Kirtadze (regizoare de filme documentare, fostă consilieră a președintelui georgian și jurnalist de război), Simon Brook (producător, regizor, membru al Academiei Britanice de Film și Televiziune), Alex Szalat, Elizabeth Hulten și Emelie De Jong (commissioning editors la ARTE/France), Marijke Rawie (președinta ExpertDocs), Michal Bregant (decanul Universității FAMU din Praga), documentaristul John Appel, împreună cu Maritckha Bozhilova (producător AGITPROP, Bulgaria), Niels Pagh Anderson, Maarten Roos (de la Binger Institut Amsterdam) și regizoarea Adina Pmtlie, fostă participantă a AW. Alături

de producție, care vor organiza filmările și vor rezolva situațiile care apar, sunt: Paula Onet (România), Marios Chatzipropkiou (Grecia), Mirona Radu și Eliza Zdru (România).

Modulul propus de AW este de 30 de minute de film documentar, dar este deschis la elemente de ficțiune alese de participanți. În cei cinci ani de existență, AW a reușit să depășească statutul de simplu atelier de formare profesională și s-a afirmat treptat și ca producător de filme documentare de excepție: *Nu te supăra, dar...*, al Adinei Pmtlie, a făcut literalmente înconjurul lumii și a adus acasă foarte multe premii (*The Golden Dove*, de la prestigiosul Festival de Film Documentar de la Leipzig, Germania, 2007; *Best Film Award*, Dialektus Documentary Film Festival, Ungaria, 2008; *Best Woman Director*, FICCO International Film Festival of Contemporary Cinema, Mexic, 2008 etc.); *Căutare*, regizat de Ionuț Piturescu, a reprezentat România la Cannes, în *Quinzaine des Réalistes 2010* și a primit premiul secțiunii, pentru „cel mai curajos proiect”; *Sibiu Stories*, al Corinei Radu (*Best Documentary Award*, L'Alternativa Independent Film Festival Barcelona, Spania, 2008), *Ciobanul Zburător* al lui Cătălin Musat (*Special Mention*, la Festivalul Internațional de Film Locarno, 2009) și *Rebel, Rebel*, regizat de Mihai Bauman și Alexandru Bele (selectat la secțiunea First Steps a Festivalului Internațional de Film Documentar Visions du Réel de la Nyon, Elveția).

APA

– o problemă stringentă a omenirii

Diminuarea resurselor de apă potabilă de pe glob a devenit o problemă stringentă a umanității în ultimii ani, mai ales în contextul creșterii numărului populației și, implicit, a consumului aferent de apă. Rezolvarea acestei probleme necesită soluții rapide, viabile și accesibile din punct de vedere financiar.

O astfel de soluție, informează Biroul de presă al ICPE-CA, vine din partea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Inginerie Electrică ICPE-CA. Astfel, în cadrul Programului Nucleu, institutul a realizat, în stadiul de model experimental de laborator, un modul de desalinizare capacitivă a apei. Aplicația se adresează desalinizării apei de mare, cu folosință pentru uz uman sau industrial.

Modulul poate fi utilizat pentru îndepărtarea diferiților ioni din ape uzate, în tratarea apei fierbinți din stațiile nucleare sau hidrocentrale, în producerea de apă de înaltă puritate pentru industria semiconductorilor, în aplicații domestice pentru dedurizarea apei, în desalinizarea apei pentru uz agricol și, nu în ultimul rând, în utilizarea aparaturii analitice.

Un avantaj al modulului dezvoltat de ICPE-CA reiese din randamentul de desalinizare care, raportat la capacitatea modulului, este de 80-93%. În plus, este ecologic deoarece nu sunt utilizate chimicale pentru purificarea și regenerarea modulului, nu se folosesc echipamente auxiliare pentru întreținerea electrică a instalației acestuia, prezintă un consum energetic redus și poate genera câțiva litri de apă pe oră.

Modulul de desalinizare capacitivă a apei este unicat în România, chiar și la nivel internațional, deoarece nu există dispozitive de deionizare capacitivă a apei cu electrozi de aerogel carbonic. Ceea ce este inovativ este faptul că se pot dezvolta aplicații la scară largă de module portabile de desalinizare, în acest moment existând doar stații fixe de desalinizare ce nu pot să răspundă decât nevoilor locale.

Pentru implementarea în industrie a acestei soluții inovative, ICPE-CA este deschis colaborărilor cu partenerii industriali.

Unde ne sunt absolvenții

Am intrat în selecta categorie a turiștilor care vizitează, din când în când, Vălenii de Munte. Un loc special care pentru mine reprezenta, în trecut apropiat, doar un reper pentru viața și activitatea unui istoric de talia lui Nicolae Iorga, dar fără să am posibilitatea să îl văd.

În prezent, după câteva drumuri la Vălenii de Munte, pot să declar că o parte a inimii mele a rămas acolo, chiar dacă eu am reluat agitata viață de reporter, în aglomeratul și violentul București.

Acum câteva numere ale publicației *Opinia Națională* am relatat despre lucrările unei interesante sesiuni științifice, precum și despre alte câteva fapte de cultură petrecute aici.

În acest număr, vă invit, să facem o vizită la Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului, din Vălenii de Munte. Ghid competent a fost și pentru mine doamna Daniela Moraru, muzeograf coordonator. A absolvit Universitatea Spiru Haret, specializarea *Conservare și cercetarea patrimoniului muzeal*, în anul 1995.

Eu am avut privilegiul să o cunosc pe doamna Daniela Moraru, mai întâi, în calitate de rafinat pictor. Am descoperit o altă latură a personalității sale, cea de mare iubitor de folclor. Am aflat că Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului a fost inaugurat, la data de 31 octombrie 2002, în clădirea anexă a Școlii de misionare, înființată de istoricul

Pledoarie pentru virtuțile lucrului bine făcut

DANIELA MORARU cultivă comorile etnografice ale Văii Teleajenului

Nicolae Iorga, la mică distanță de impunătoare sa casă. Instituția este dedicată unui domeniu tradițional și anume al ocupațiilor și meșteșurilor din România. Expoziția permanentă a muzeului din Vălenii de Munte este structurată în așa fel încât orice vizitator atent poate parcurge, cu privirea și cu sufletul, absolut toate etapele de prelucrare din industria casnică tradițională.

După cum am aflat de la Daniela Moraru, întreaga Vale a Teleajenului are un fond folcloric extrem de bogat și variat. Căile comerciale prin care se realizează schimburile de mărfuri între Transilvania și Țara Românească au atras mereu oamenii veniți din diferite regiuni geografice ale țării. Astfel, aici s-a realizat o interesantă interferență de datini, tradiții și concepții, care au condus la apariția unei foarte bogate vieți spirituale. Dintre ocupațiile locuitorilor din comunitățile rurale am remarcat pe cele primare - agricultura, creșterea animalelor, pomicultura și viticultura - precum și pe cele secundare, unde se încadrează vânătoarea, pescuitul,

albinăritul, exploatarea pădurilor, mizeritul ori meșteșugurile tradiționale.

A fost o plăcere să o revăd pe Daniela Moraru, după ce anul trecut, în luna decembrie, a deschis o foarte interesantă expoziție de pictură, la București, alături de prietena sa Smaranda Ionescu Sisești. Numele expoziției a fost „Atitudini de atelier”. Membră a *Uniunii Artiștilor Plastici*, Daniela Moraru a prezentat atunci o selecție valoroasă din cele mai recente lucrări. Lunile au trecut cu folos, iar acum, este într-o nouă etapă: elaborează lucrări de mai mari dimensiuni, într-un stil mai îndrăzneț, care promite foarte mult.

Așteptăm cu un interes neformal să vedem cum va arăta următoarea sa expoziție. Îi urăm anticipat, succes de răsunet. Merită! Semnează un admirator al muncii sale la Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului. Dar și al picturilor semnate Daniela Moraru. El se numește

Aristotel BUNESCU

TalkingAboutBorders.eu

- concurs de dramaturgie pentru scriitorii români

TalkingAboutBorders.eu Drama Competition este un proiect derulat de Ministerul Afacerilor Europene și Internaționale din Austria și PEN-Club Austria în parteneriat cu Institutul Cultural Român, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, Teatrul Național „Mihai Eminescu” din Timișoara, și coordonat de regiorul Christian Papke.

Lansat în 2005, concursul TalkingAboutBorders.eu Drama Competition se desfășoară anual într-o țară din Europa de Est. În 2011, proiectul este adresat dramaturgilor români, invitați să participe cu o piesă inedită pe tema „Talking About Borders: The Life Experience in Times of Changes”. Piesa câștigătoare va fi montată în Germania, iar autorul ei i se va decerna un premiu în valoare de 3500 de euro. Înscrierea în concurs se va face până la data de 21 decembrie 2011, data postei.

Ediția de vară a *Kilipirim* — la Constanța

Faleza cazinoului din Constanța găzduiește între 1 iulie și 8 august cea de-a cincea ediție de vară a *Kilipirim*, târgul de carte cu discount. Evenimentul aduce pentru constănțeni, lecturi alese la discounturi de până la 70% față de prețul de librărie.

Pentru ediția de vară, *Kilipirim* a pregătit un număr record de edituri românești și străine ce vor fi acompaniate de muzică și produse de sezon, pentru cititori diversi, mici și mari.

Humanitas, *Polirom*, *Nemira*, Editura *Trei*, *Corint* și *Mulicart* propun beletristică clasică și cele mai noi titluri recunoscute la nivel internațional. *Curtea veche* vine cu o gamă largă de carte de autocunoaștere și dezvoltare personală. Carte de spiritualitate și ezoterism oferă editura *Herald*, iar enciclopedii documentare propune cea mai longevivă editură românească, editura *Univers*, care anul trecut a înregistrat cele mai mari vânzări cu titlul *Civilizații Maya*.

Pentru cei pasionați de călătorii, gastronomie și cunoaștere, editurile *Aquila*, *House of Guides* și *Litera* oferă ghiduri turistice, hărți, atlase și cărți de bucate.

Kilipirim a pregătit și o ofertă bogată de cărți pentru copii de la editurile *Girasol*, *Prut* și *Corint*, completată și de o gamă de jucării la prețuri de... vară.

Boutique-ul de accesorii propun: semne de care, cărți poștale și reclame vintage pe suport de metal, ceasuri deșteptătoare, seturi magneți și notetur.

Albume de artă, arhitectură și design precum și albume de cultură urbană și fashion ale celor mai prestigioase edituri străine: *Taschen*, *Penguin*, *Random House*, *Hachette*, *Frechmann* și *Ullmann*, la prețuri speciale.

Târgul *Kilipirim* va fi deschis zilnic în perioada 1 iulie-7 august 2011, cu un program de vizitare între orele 10 și 24.

Wadi Rum – Iordania

Noi situri înscrise pe Lista UNESCO a Patrimoniului Mondial

Comitetul Patrimoniului Mondial a hotărât introducerea a 25 de noi situri în lista Patrimoniului Mondial UNESCO. Între cele 25 de noi situri se regăsesc reședința mitropolilor din Bucovina și Dalmația (Ucraina), Uzinele Fagus (Germania) și Grădina persană (Iran), informează www.unesco.org. Cea de-a 35-a sesiune a Comitetului Patrimoniului Mondial s-a desfășurat între 19 și 21 iunie, la Paris. În urma deciziei Comitetului, lista cuprinde 936 de situri, din care, 183 sunt naturale, 725 sunt culturale și 28 sunt mixte. Cele 25 de noi situri sunt reprezentate de trei situri naturale, 21 de situri culturale și unul mixt.

Siturile naturale adăugate anul acesta sunt: Insulele Ogasawara (Japonia), rețeaua de lacuri în Valea Marelui Rift (Kenya), Coasta Ningaloo (Australia) și, ca extensie, pădurile vechi de fag din Germania (extensie a Pădurilor primare de fag din Carpați, Slovacia și Ucraina). Un singur sit mixt a fost înscris anul acesta pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO - zona protejată Wadi Rum (Iordania). Siturile culturale adăugate sunt: • Centrul istoric Bridgetown și garnizoana (Barbados), • peisajul cultural al lacului din vestul Hangzhou (China), • peisajul cultural al cafelei (Columbia), • peisajul cultural al provinciei Konso (Etiopia), • platourile de calcar Causses și Cévennes (Franța), • Uzinele Fagus (Germania), • Grădina persană (Iran), • Lombarzii în Italia, locuri asociate cu aceștia (568 - 774 e.n.) (Italia), • Hiraizumi - temple, grădini și situri arheologice reprezentând Terra pură budistă (Japonia), • Fortul Iisus din Mombasa (Kenya), • ansamblurile petroglifice din munții Altai (Mongolia), • catedrala León (Nicaragua), • siturile culturale de la Serra de Tramuntana (Spania), • siturile arheologice din insulele Méroé (Sudan), • siturile palatice preistorice din jurul Alpilor (Elveția, Austria, Franța, Germania, Italia, Slovenia), • orașele antice din nordul Siriei, • moscheea Selimiye (Turcia), • reședința mitropolilor Bucovinei și Dalmației (Ucraina), • siturile culturale din Al Adn - Hafit, Hili, Bidaa Bint Saud și oazele (Emiratele Arabe Unite), • citadela dinastiei Hô (Vietnam). Două situri au fost adăugate pe Lista monumentelor în pericol: rezervația Rio Platano (Honduras) și pădurile tropicale din Sumatra (Indonezia) și unul a fost eliminat din această listă: Manas Wildlife Sanctuary (India). România are în lista Patrimoniului Mondial UNESCO următoarele situri: • Delta Dunării • Bisericele din Moldova • Mănăstirea Horezu • Sate cu biserici fortificate din Transilvania • Cetățile dacice din Munții Orăștiei • Centrul istoric din Sighișoara • Biserici de lemn din Maramureș

PIETON REPORTER

OGRADA

Știam de mult că Ionel Perlea este născut aici. Trecând spre mare, așteptam să descopăr din alergătura mașinii, acolo, pe dreapta, casa boierească în care văzuse lumina zilei. Adăpostea sediul cooperativei agricole din localitate, asigurând, bănuiesc, întregul confort administratorilor zilei.

Când trec acum prin Ograda am grijă să opresc în dreptul porții și să-mi creez ocazia de a intra înăuntru. Am motivele mele în a mă fi legat de această adresă devenită Muzeu. Voi repeta ceea ce prietenii mei știu. Ajuns la New York la începutul anilor '80 (asistam la o sesiune specială a Adunării Generale ONU), m-am trezit întrebat: ai dori să faci o vizită Doamnei Perlea? Aveam să ajung curând în apartamentul ocupat ani de zile de Ionel Perlea și soția sa, spațiu în care își vor afla găzduire apropiată - familia Mircea Eliade, venită de la Chicago, Eugen Ionescu, la trecerea Atlanticului („Când vin încoace locuiesc la noi”). Un apartament modest, într-un bloc obișnuit, într-o zonă din Manhattan fără decorații aparte. Oprise în fața ușii de la intrare, unde la sonerie stă scris, de amari de ani, numele locatarului: J.Perlea. Devii din prima clipă prizonier unei stări de spirit dominată de emoție, curiozitate, de atitudine convinsă împinsă la evlavie. Obiectele te așteaptă să se deconspire cucemic, să ia act de salutul tău, să-ți vorbească, să te adjucească în calitate de musafir pro-tempore. În holul de la intrare, pianul. Toarce acolo, liniștit și impasibil motanul gazdei. „Pisoai de muzician - lumea să doarmă mai bine decât pe pian?”. Sufrageria spațioasă cuprinde unedea de simboluri pe care Maestrul și doamna sa le-au orânduit pe axa timpului. Au rămas acolo unde fuseseră puse din începuturi. Canapeaua pe care ne așezăm este supravegheată de un tablou de mari dimensiuni, pictat de Viorel Mărginean. Pe peretele de vizavi, către fereastră, trei lucrări înfășășându-l, toate, pe Ionel Perlea, dirijorul. Sunt semnate de Corneliu Baba și realizate chiar în acest apartament, în zilele de după închiderea expoziției sale din New York, petrecute în gazdă la doamna Lizette Perlea „Nu mi-au îngăduit să merg în camera lor nici să dau cu matura și aveam să aflu pe urmă de ce: maestrul a jinit să lucreze ceea ce vedeți!”. Într-un colț stă și ne privește în tăcere o combină muzicală - radio, pick-up, magnetofon, în colțul opus, biroul de lucru. Mă apropii. „O cunoști?” Fotografice de formatul unei coperte de carte, din care privește pretutindeni și nicăieri o doamnă distinsă. „Regina Maria, dragă!”. Mai încolo, un bust miniatural, purtând aceleași semne distinctive. „Bustul reginei. Mi l-a dăruit Mihaela Pătrașcu.” „Nu mai trăiește, ați aflat probabil, zic eu, incomod să dau asemenea vești.” „Serios? Acuma aflu?”. Seara de basm, la gura sobei, trecând încoace-încoco prin existența unui artist proorocit să intre în istoria artistică a țării sale și a lumii întregi. Voi primi, la cerere, câteva fotografii, pe care, după fotocopiere la București voi avea grijă să se întoarcă în locul de unde fuseseră, temporar, desprinse... Sunt în fața ușii, formulez mulțumiri pentru acest neșters timp consumat în cutia de rezonanță românească numită „Casa Perlea” din America. Cuvinte rostite înainte ca ușa să se dea de-o parte, lăsându-ne să plecăm. „Ascultă, dumneața ajungi pe la Ialomița?” „Dacă este nevoie, oricând”. „Îmi scriu de acolo că vor să facă în casa lui Ionel o expoziție despre el, un muzeu. Păi, dacă este așa, tot ce vezi aici, acolo trebuie să ajungă!”

Nu ajung prea repede în Ialomița, dar din București mă așez în legătură cu resortul cultural al județului. Entuziasmul lor se dovedește nemăsurat, iar puștele sunt exact ceea ce așteptau drept răspuns la o corespondență insistentă, dar fără feed-back. „Dragă, la vârsta mea, eu nu mai corespondez. Și cu sora mea din Chicago stăm de vorbă doar prin telefon. Dacă ai vedea bill-ul meu pe o lună, este cât o chirie”. Vorbeste la Externe, zic ceva pe la Cultură, am conversații cu cei din Slobozia, care mă caută ori de câte ori ajung în Capitală. Merg în Slobozia cu treburi de gazetar și intru în Casa Albă. Sunt chemat la viclele județean, care se ocupa de cultură. Nu cunosc această persoană, o doamnă, dar îmi spune repede de ce m-a chemat înainte de a mă apuca de treburile pentru care am venit. „Eu vă știu. Mi s-a vorbit mult de dumneavoastră. Jos vă așteaptă mașina mea. Dați o fugă la Ograda să vedeți de ce am fost în stare!”

Așa am ajuns să vizitez întâia dată Muzeul Ionel Perlea de la Ograda. Bucuria evenimentului ivit pe neașteptate este galvanizată de constatarea că reînălțeam acolo obiecte cu care, cândva, mă priveșem ochi în ochi în locuința americană a maestrului. Doamna Lizette Perlea își urmasse gândul și firul promisiunilor de suflet. Pe pereți sunt expuse copii mărite ale unor fotografii din albumul de familie. Câteva sunt chiar cele aduse de mine din New York și puse, firec, la dispoziția ialomitenilor.

Trece timpul. Am trecut de câțiva ani în ultimul deceniu al veacului 20. Trebuie încă în incinta Agenției Naționale de Presă. Sunt la ora citirii gazetelor pentru a ști pe ce lume trăim. Tresar dureros: am sub ochi anulul trecerii în neființă a doamnei Lizette Perlea. Îmi doresc amănunte.

Ferparul este semnat de o persoană cunoscută mie - domnul Răzvan Cernat, directorul general al *Operei Naționale* (Ionel Perlea deținuse, cândva, această demnitate). Vorbim la telefon. Este lauterat al unui premiu de dirijor „Ionel Perlea”. Prea mult lucruri în plus nu aflu. Ce știu este că mai lămuritor ar fi să cut să stau de vorbă la telefon cu doamna Cristinel Eliade, sora doamnei Lizette Perlea. După trecerea în neființă a savantului, continuă să

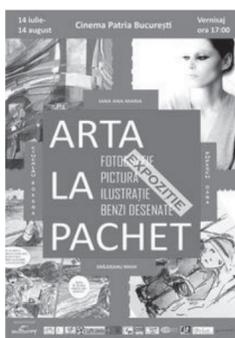
locuiască la reședința din campusul Universității din Chicago. O găsec repede la telefonul procurat norocos prin cineva. Vorbește greu și din această pricină evit să mă dezvolt stufos în propozițiile mele. Degeaba i-aș aminti că am vorbit la telefon în mai multe rânduri (în noiembrie 1973), când o întâlnire cu Profesorul o convenisem chiar cu el, telefonic. O condiționase de înzdrăvenire după revenirea din Europa. Am revenit de câteva ori, conversând cu Doamna Cristinel. Ultima oară: „Dragă, bărbatul meu vrea să te vadă. Când poți trece pe la noi?”. „Astăzi, în drum spre aeroport”. „A...nu, nu așa! Dumneata nu știi ce însemnă drumul spre aeroport. Las-o mai bine pe altădată!” Acel „Altădată” îmbracă această formă de la și mai mare distanță, acum când îi cer să mă lămurască ce s-a întâmplat. Așa aflu că doamna Perlea, bolnavă, o rugase să vină degrabă la New York ca să-i stea aproape. Din pricina vârstei și a suferințelor proprii, un drum la distanță nu mai era posibil. A apărut o soluție alternativă: doamna Zarifopol (Legată de publicarea scrierilor Eminescu-Véronica Micle). Îmi spune la telefon doamna Eliade: „Într-o seară, pe la ora 7, sora mea se întinde pe canapea și roagă să pună un pled peste ea. A închis ochii definitiv în câteva clipe. Așa mi-ăș dori să mă prindă și pe mine sfârșitul, fără dureri”. Îmi recomandă să sun pe doamna Zarifopol la New York, pe care pot s-o mai întreb una-alta. Ceea ce și fac la telefonul pe care mi-l reamintesc. Nu-mi răspunde în prima zi. Am și revin până o găsec. Vorbește greu, dar ne înțelegem. Se plânge de câte are de făcut, în plus vin sărbătorile și își dorește să le facă la ea acasă. Întreb de soarta obiectelor din locuința Perlea, gândindu-mă, evident, la acele piese de inventar care ar merita să ajungă într-un muzeu. Am în gând Muzeul din Ograda. Se scuză pentru lipsa ei de posibilități de a acționa pe un asemenea plan. Întreb dacă n-ar putea fi sprijinită de Ambasada noastră din Washington. Răspunsul nu întârzie: Ei sunt acolo, eu aici! Nu mă las: Ați avea ceva împotriva să vă mijlocească o legătură? Răspunsul este favorabil intențiilor mele.

Și aici intervine norocul. Sun din cabinetul meu înzestrat cu telefon long-distance, la New York. Consul general al României este acum un om de toată ispravă, cu care mă cunosc (Am terminat amândoi Politehnica), domnul Ioan Lupeș, diplomat de superioară respirație. Norocul de a-l și acolo este ușor bruscat de ghinionul de a nu fi la birou. Dar cum tot răul spre bine, domnul Lupeș este în București. Dau de dânsul telefonic și îi propun o întâlnire cât mai curând (prefer să nu-i comunic subiectul). Sosește în timp record și constat că, finalmente, a dat norocul peste mine. Mă sfătuieste să scriu imediat o adresă către ministrul nostru de externe. Așa cum arată, scrisă de mine, o preia pentru a o prezenta personal ministrului. Acesta va fi rugat să indice pe loc rezoluția potrivită: adică s-o repartizeze spre rezolvare aducătorilor - Ioan Lupeș. Revenit la New York, consulul general într-o acțiune.

Mie nu mi-a mai zis nimeni nimic săptămâni și luni. Nu m-am mai interesat nici eu, convins că tot ce se putea face s-a făcut. Trec săptămânile-n goana și citesc într-o gazetă de-a noastră de pe Dâmbovița: La Centrul Cultural din New York pot fi vizionate obiectele din colecția Lizette și Ionel Perlea, care vor face parte din patrimoniul fizic și sentimental al Muzeului din Ograda, care funcționează în casa natală a marelui muzician român. Acele prețioase lucruri din inventarul familiei pot fi văzute în clădirea de pe malul Ialomiței, care pășete tânguritor către Dunăre.

Faptul ca eu a trebuit să aflu din gazete despre acest demers cu final fericit, aproape că nu mai contează...

Neagu UDROIU

ARTĂ LA PACHET

- expoziție de grup la Galeria Foto a Cinematografului Patria

Patru tineri artiști își expun lucrările de fotografie, pictură, ilustrație și bandă desenată la Galeria Foto a Cinematografului Patria din București. Expoziția intitulată „Artă la pachet” care cuprinde în total 35 de lucrări semnate de Ana-Maria Iana, Roxana Ciucalău, Oana Popescu și Mihai Grăjdeanu va fi vernisată joi, 14 iulie 2011, de la ora 17. La evenimentul de deschidere vor fi prezenți prof. univ.dr. Adrian Ciroianu, Alexandru Ciubotaru - coordonatorul Muzeului Benzi Desenată și Octav Ungreanu - coordonator al revistei COMICS. Expoziția „Artă la pachet” este organizată de Organizația Civică Alternativă și Young Leaders for a United Europe, în colaborare cu România Film și Clubul Presei Transatlantice. Expoziția va fi deschisă până pe 14 august.

Recital de pian – Lucian Velciu la Castelul Peleş

Unul dintre cei mai talentați pianști ai generației tinere - Lucian Velciu va susține un recital de excepție la Castelul Peleş, sâmbătă 16 iulie 2011, de la ora 17. Câștigător a numeroase competiții, tânărul pianist propune melomanilor opusuri de Liszt și Beethoven. Recitalul se înscrie în cadrul Stagiumii *Sumetul muzicii*, ediția I, eveniment organizat de Muzeul Național Peleş, ExcesMusic și Radio România Cultural.

O RADIOGRAFIE A TICĂLOȘIEI POLITICE, DIPLOMATICE ȘI ECONOMICE LA ROMÂNI*

Motto: *Adevărul ... Dumnezeul omului liber.* (M. Gorki)

La Fundația Europeană Titulescu s-a lansat, recent, o lucrare insolită asupra căreia mediile românești se vor apleca, sperăm, cu sârguință. Ar trebui să facă acest lucru, în primul rând, televiziunile, datorită audienței sporite de care beneficiază. Nu știu dacă o vor face, deoarece cele mai multe din posturi dezbate doar „problemele fierbinți”, cu mici excepții. Cele de genul: un om a mușcat un câine și nu invers. Aceiași abonați, de multă vreme depășii în a surprinde evenimentele pe o scară ceva mai amplă decât cea cotidiană. Foarte rar aceștia mai iau în dezbateri „fenomenul” care se află mai mult de o zi sau două sub ochii noștri.

Fost diplomat, cu ștate vechi în Ministerul Afacerilor Externe, înalt funcționar în trecere, ca

șef al Cancelariei - Secretariat de la Președinția Consiliului Provizoriu de Uniune Națională și apoi la Președinția României, unde a avut prilejul să vadă multe, autorul - Bena Romulus Pătru - face o radiografie dintre cele mai pertinente din câte cunosc, reușind să scoată multe momente la lumină privind manifestările reprezentanților clasei politice românești timp de două decenii. Nu greșesc, afirmând că lucrarea la care ne referim se constituie într-un demers publicistic acid, presărat cu însemnări confidențiale, despre economie, diplomație, despre manifestărilor unor personaje suspuse din conducerea la vârf a anilor '90, cât și despre economie, cultură etc. Afirm, de la început, că unele din paginile lucrării pot da fiori cititorului atunci când află judecățile și argumentele autorului. Cred că *faptașii* - dacă le curge un dram de bun simț prin vine - nu pot trage dezvăluirile respective cu indiferență. Fiecare cuvânt e bine cântărit în scrierea la care ne referim pentru că autorul demonstrează prin exemple și fapte indubitabile unele din dedesubturile manifestărilor din perioada 1990-2010 în domeniul jefuirii și ticăloșirii României. Romulus Bena îi aduce în prim plan pe arhitecții procesului respectiv, cu nume și prenume, cu contribuțiile fiecăruia la evenimentele și jafurile înfăptuite. Am putea spune că lucrarea este constituită într-un *rechizitoriu al ticăloșiei la români*.

Nu trec peste un fapt esențial constatată de unul dintre vorbitorii eminenți participanți la lansarea cărții la Fundația Nicolae Titulescu. Acesta a menționat că starea jalnică în care se află azi România s-a produs datorită amestecului voit de valori cu tot felul de nonvalori. El a înfierat *corcitură* politică la care s-a ajuns în perioada respectivă și care mai persistă și azi. N-a spus-o, dar avea în vedere, probabil, lipsa de doctrină politică la mulți dintre „politicienii

noștri, cât și la traseismul politic al multora dintre ei, fenomen care a tulburat și tulbură apele.

Ca fost diplomat, cu o perioadă ceva mai veche decât Romulus Bena în Ministerul Afacerilor Externe, la rândul-mi nu pot să nu împărtășesc judecățile autorului în legătură cu modul în care „intelectualii”: citiți - *cioacii noi*, au apacarat conducerea acestei instituții, în fotoliile căreia au stat Take Ionescu, Nicolae Titulescu, Grigore Gafencu Petrescu-Comnen sau Constantin Vișoianu, ca politica externă a României să fie *condusă* la înghimărea celor două milenii și după aceea de indivizi care au pus la meazt interesele țării, din vocabularul cărora cuvintele *Patria* sau *Patriotism* au dispărut, ajungând să se bucure de „înfașturile” lor, credem, în mormânt, Ana Pauker și acoliții ei, aflând despre măsurile luate de aceștia în desființarea instituției respective. A fost un proces deliberat din partea acestor indivizi. Peste faptele lor istoria nu trebuie să treacă *en passant*. Romulus Bena ne invită la o asemenea atitudine.

S-a vorbit apăsat, la lansare, despre cărdășia Pleșu-Ungreanu-Băseșcu, asupra căreia nu ne vom apleca în rândurile de față, cu convingerea că timpul va aduce argumente mai multe și mai solide. S-au enumerat numai câteva din (o)erorile sau fărdelegile comise de cei trei, iar prezentarea în *extenso* că ar înroși pagina.

Cunoscându-l destul de bine pe autor, mai ales în calitatea sa de consul-general al României la Montreal și Marsilia, pot afirma că Romulus Bena n-a fost alogic la problematica economică din țară și pe care ar fi fost excelent dacă o raporta și la ceea ce s-a petrecut și se petrece azi pe plan internațional, într-o lume puternic globalizată. Prin pana lui acidă, procesul de jefuire și ticăloșire românească amintește și de unele comentarii publicate de-a lungul anilor de comentatori dintre cei mai avizați din publicațiile

de specialitate inclusiv de *Economistului*. Ei au avut meritul de a fi sesizat zi de zi, lună de lună, an de an, pericolul care ne păștea și ne păște. Numai că demersurile lor n-au fost și nu sunt luate în seamă de decidenți.

Ce demonstrează de fapt, și ca jurist de formație, Romulus Bena chiar de la începutul lucrării? În primul rând, încălcarea grosolană în România, pe toată perioada 1990-2010, a principiilor statului de drept, aceasta pornind de la modul ocult de finanțare a partidelor politice. Aviz la alegerile care vor urma și la furtușagiurile ce se anuntă. Unele exprimate deja fără nici un fel de perdea. Nu lipsesc din demersul lui Romulus Bena tot felul de exemple, pe care acesta le prezintă în toată splendoarea lor. Rezultă, indubitabil, că totul s-a putut face, în România, potrivit concluziilor sale, prin „cumularea incompatibilă a calităților de ales (la nivel local) sau parlamentar, cu aceea de *om de afaceri activ* sau avocat, cu desfășurarea și implicarea în activități economice și comerciale, *mai ales cu statul*.” (sublinierea mea - NM). Multe sunt lucruri cunoscute, însă alese cu pricepere și clar evidentiate.

În acest context, Bena prezintă tot felul de conflicte grave, unele cu nuanțe tipic dâmbovițene! Printre ele participarea suspușilor în tot felul de AGA, CA-uri etc., acolo unde a fost un ciolan dintre cele mari de cor, dovădind cupiditatea majorității polițienilor și a acoliților acestora. Douăzeci de ani, suspuși aleși ai românilor au furat ca în codru în România, au folosit din plin, în interes personal, al familiei și cunoștințelor apropiate, informația privilegiată de care au beneficiat pentru a-și spori propria avere sau a rudelor, desori tot a lor, fiind vorba de fii, soții, soacra, frați sau alte neamuri. Fenomenul respectiv s-a putut face cu mare ușurință, urmare a lipsei de profesionalism și deontologie profesională a organelor și pârghiilor de control.

Romulus Bena face în demersul său și o radiografie succintă a *ipotecilor* care au grevat încrederea românilor, remarcând modul în care s-a făcut legalizarea bunurilor acestora, averile făcute ilegal, sau/și prin elaborarea de acte normative (legi sau ordonanțe de urgență) în interesul unor „grupuri de interese”; cu alte cuvinte prin pervertirea unor instituții și transformarea lor în simple unelte în mâna potențailor, implicați în „inginerii financiare”, cât și prin „specierea” cu suspăctă, rapidă și interesată generozitate a îmbogățirii ilegale, prin încetarea urmăririi sau continuării oricăror urmăriri penale împotriva megascroierilor.

I-am văzut pe la televiziuni pe mulți dintre acești îmbuibăți, încălțându-i cea oarbă le-ar fi putut reține cu ușurință fotografia, având - parțene noastră - argumente suficiente pentru a fi trași la răspundere, câtă vreme chiar cu ochiul liber matrapazlăcurile lor se văd. Concluzia autorului și a participanților la lansarea cărții sale a fost că *nu se vrea instituirea dreptății*, nu se dorește cu adevărat un stat de drept în România. Pacat că aici fostul diplomat nu a adus în discuție modalitățile în care în alte state s-au soluționat chestiuni similare, indicând și ceea ce am avea grănic de făcut, în continuare, deoarece - în opinia noastră - s-ar mai putea recupera ceva din jaful făcut. Nimeni nu se concentrează asupra acestor aspecte, mulți simțindu-se, la vârf, cu musca pe căciulă. Grav că nu avem nici o lege privind neprescrierea furturilor din economia națională. De aici ar trebui început. Mai ales că la toate nivelurile se mimează instaurarea ordinii sau dorința de instaurare a acesteia.

* Romulus Pătru Bena, *Jefuirea și ticăloșirea României (1990-2010), Oglinda unei epoci și însemnări confidențiale, București 2011*, 648 p.

Dr. Nicolae MAREȘ

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ.

Atletism:

Aur, argint și bronz la Balcaniada

Naționala feminină a țării noastre a terminat pe prima poziție la Campionatele Balcanice de la Sliven (Bulgaria).

România a cucerit la cea de-a 64-a ediție a Campionatelor Balcanice de atletism pentru seniori, organizate în Bulgaria, la Sliven patru medalii de aur, prin Cătălin Câmpeanu, la 100 m și Cristina Vasiliu, la 3.000 m, Cristiana Frumoz în proba de 5.000 m, Bianca Perie, la aruncarea ciocanului, cinci medalii de argint și șase medalii de bronz. Medalii de argint au fost obținute de Alexandru Ghinea, la 3.000 m obstacol, Cristina Bujin, la triplu salt, Larisa Arcip, la 1.500 m Maria Negoită, la suliță și Mihai Donisan, la înălțime, Larisa Arcip, la 1500 m, și Sandra Gutu. În timp ce medalii de bronz au fost adjuicate de Andreea

Ionescu (400 m garduri), Cosmin Sorencu (ciocan), Attila Nagy (400 m garduri), Adrian Trifan (5.000 m și ștafetele de 4x100 m.

Tenis de masă:

România a cucerit opt medalii de aur la Campionatele Balcanice

de juniori și cadeti

România a cucerit opt medalii de aur, șase de argint și șapte de bronz la Campionatele Balcanice de tenis de masă pentru juniori și cadeti de la Smederevo (Serbia).

Totodată, România și-a adjudecat și trofeul Ioto Drianovski, acordat națiunii clasate pe primul loc în ierarhia pe medalii.

Medalii de aur au luat echipele de junioare, cadeti și cadete, Alexandru Mircea (simplu și dublu cadeti), Bernadett Balint (simplu cadete și dublu mixt cadeti), Adrian Costea (dublu și dublu mixt cadeti), Andreea Clapa și Diana Lupu (dublu cadete).

Argintul a fost adjudecat de echipa masculină de juniori, Lucian Munteanu (simplu juniori), Roxana Iamandi (simplu junioare, dublu junioare - alături de sârboaică Viktoria Truszniski), Diana Lupu (simplu cadete), Bernadett Balint și Andreea Rosca (dublu cadete).

Cele șapte medalii de bronz au fost câștigate de Szilard Kanabe (simplu și dublu juniori), Roxana Istrate (simplu și dublu junioare), Adrian Costea (simplu cadeti), Andreea Clapa, Andreea Rosca (ambele simplu cadete), Lucian Munteanu (dublu juniori), Diana Dragnea (dublu junioare).

Alexandru Tocilescu, primul regizor în Walk of Fame

Alexandru Tocilescu este primul regizor care a primit o stea în Walk of Fame-ul românesc din Piața Timpuului din București (lângă Magazinul Cocor). Alexandru Tocilescu împlinește, luna aceasta, 65 de ani.

Compozitorul Constantin Silvestri, omagiat la Londra

Constantin Silvestri dirijând Bournemouth Symphony Orchestra Marele compozitor și dirijor român Constantin Silvestri a fost omagiat, miercuri, 6 iulie, la sediul ICR Londra. Evenimentul intitulat „Cântec fără sfârșit” parte din proiectul Invitation to composers, co-finanțat de Uniunea Europeană și coordonat de pianista Anda Anastasescu. Evenimentul de la Londra a inclus un concert susținut de Anda Anastasescu (pian), Ruxandra Cioranu (soprană), Mihai Cocea (solo violă) și Cîntetul de coarde al ansamblului London Schubert Players, cu piese de: Constantin Silvestri (Six Songs

to poems by Heinrich Heine, premieră britanică), Peter Nickol (premierele mondiale Sea, Shore and Tide: The Grand Exciting Cause of Tides, Lincolnshire Shores at Mablethorpe și The Sands of Dee, Forever), Philip Cashian (Three Beaudelaire Songs: La Musiqe, Les Hiboux și La Cloche fêlée - premiere mondiale) și Michael Crețu (premieră mondială Beyond the Valley). Concertul va avea loc în prezența compozitorilor Philip Cashian, Peter Nickol și Michael Crețu, informează ICR Londra.

Concertul a fost însoțit de lansarea cărții *Constantin Silvestri, Magician. A view from the Orchestra of Raymond Carpenter* și de premiera britanică a unui film cu Silvestri dirijând Orchestra Națională Radio franceză în 1966, la Paris, interpretând poemul muzical *Tasso*, de Franz Liszt, și propria sa lucrare *Preludiu și Fuga* (Tocatta).

Constantin Silvestri (1913-1969), unul dintre cei mai mari compozitori și dirijori români, a avut o carieră internațională de succes împreună cu Bournemouth Symphony Orchestra. A devenit dirijorul orchestrei în 1961 și a susținut turnee în săli de prestigiu din toată lumea, alături de concerte cu alte orchestre simfonice celebre precum cele din Berlin, Viena, Chicago, Philadelphia sau Londra.

Editura și compania de discuri *Romanian Musical Adventure*, dedicată lucrărilor compozitorilor români, a fost înființată de Anda Anastasescu, la Londra, în octombrie 2007 (www.romanianmusicaladventure.org). În octombrie 2009, compania a lansat un dublu album de CD-uri cu Constantin Silvestri dirijând *Bournemouth Symphony Orchestra* în lucrări de Enescu, Silvestri, Mozart, Dvorak și Prokofiev. Înregistrările provin din arhivele BBC.

Pianista Anda Anastasescu este fondatoarea și directoarea artistică a *London Schubert Players Chamber Orchestra*, președinta Fundației Internaționale *Constantin Silvestri* și inițiativa proiectului internațional *Invitation to Composers*. În septembrie 2004, Președintele României -a înmănat, la Londra, decorația de *Commandor al Ordinului Meritul Cultural*.

Artiștii *Operei Comice pentru Copii* din București au fost distinși cu Marele Premiu *Nurnberg* pentru reprezentarea *Regal de vară*, susținută în cadrul Festivalului României - *Romanina* de la Nurnberg, informează un comunicat al instituției.

La începutul lunii iulie, trupa *Operei Comice pentru Copii* din București, împreună cu invitata lor specială, actrița Stela Popescu, au efectuat un turneu în Germania participând pentru a doua oară consecutiv la Festivalul României de la Nurnberg, organizat de *Deutsch-rumänischer Kulturverein Romanina e.V.* În cadrul festivalului a fost prezentat în premieră spectacolul *Regal de vară*, un mozaic muzical coregrafic, cu șlagăre românești și internaționale, arii de operă, cântecete și dansuri incendiare.

Din distribuția spectacolului au făcut parte: Rodica Ocheseanu, Gabriela Daha, Eugen Voicu, Vicențiu

Țăranu, Ioana Damian, Vali Racoveanu, Daniel Filipescu, Andrei Lazăr, Nicolae Lupu și copiii Roberta Enișor și Bogdan Serban.

Pentru succesul extraordinar înregistrat de spectacol, pe lângă Marele Premiu *Nurnberg*, tinerilor soliști Roberta Enișor și Bogdan Serban le-au fost acordate *Diplome de Excelență*.

În cadrul actualei ediții a Festivalului au mai fost prezentate recitalurile Formației Compact, ale soliștilor Maria Butaciu, Angela Rusu și Dan Ionescu și cel al Ansamblului Folcloric *Făgăruș* din Brașov.

La ediția de anul trecut, artiștii *Operei Comice* au prezentat la Nurnberg spectacolul *Primăvara Magnoliilor* și musicalul *Coana Chirița* cu Stela Popescu în rolul principal, fiind răsplătiți cu Premiul *BRAVISSIMO*, iar marea actriță fiind desemnată *Cetățean de Onoare* al orașului.

Artiștii Operei Comice pentru Copii din București premiati cu Marele Premiu Nurnberg

Producții românești la Festivalul Internațional de Scurt Metraje Curtas Vila do Conde 2011

După succesul pe care scurt metrajul *Colivia*, în regia lui Adrian Sitaru, l-a reformat în 2010 la Festivalul Internațional de Scurt Metraje Curtas Vila do Conde, unde a fost distins cu Marele Premiu *City of Vila do Conde*, la a 19-a ediție, care se desfășoară între 9 și 17 iulie 2011, cinematografia românească va fi reprezentată de paisprezece producții, repartizate pe trei secțiuni diferite: *Competiție Internațională*, *In Focus* și *Panorama Europeană*.

La invitația organizatorilor festivalului și cu sprijinul ICR

Lisabona vor fi prezenți la Curtas Vila do Conde 2011 regiștii Corneliu Porumboiu, Victor Dragomir, Anca Lăzărescu și Cristi Iftimie, producătoarea Ada Solomon, care va face parte din jurul festivalului, și Mihai Mitrică, reprezentantul Asociației ESTEN'N'EST.

Fotografia de Victor Dragomir, *A Film for Friends* de Radu Jude, *Silent River* de Anca Lăzărescu și *15 July* de Cristi Iftimie vor participa la secțiunea *Competiție Internațională*, iar în cadrul secțiunii *Panorama Europeană* va

fi prezentată o selecție de 82 de minute cu scurt metraje românești, realizată de Asociația ESTEN'N'EST, invitată de organizatorii festivalului să prezinte o panoramă a cinematografiei recente românești.

La secțiunea *In Focus*, care prezintă publicului un program retrospectiv al celor mai importanți regiștii din ultimii ani, ediția de anul acesta îl are ca invitat de onoare pe regizorul român Corneliu Porumboiu. Retrospectiva 2011 va cuprinde toate filmele tânărilor regizorilor români - trei scurt-metraje și două lung-metraje - *Călătoria la oras* (2003), *Visul lui Liviu* (2004), *Pe Aripile Vinului* (2002), *A fost sau n-a fost?* (2006), *Polțist, Adjectiv* (2009). Regizorul este prezent la festival și va susține un masterclass.

Poeți români în turneu catalan

Patru poeți români sunt invitați să participe în perioada 12-11 iulie la un turneu-spectacol de poezie în Catalonia, Comunitatea Valenciană și Insulele Baleare din Spania. La această a noua ediție a programului *Voci paralele*, organizată de ICR din Madrid în colaborare cu Instituto Ramon Llull, vor participa Ion Cristofor, Letiția Ilea, Oana Cătălina Ninu și Aurel Pantea.

Poeții români vor participa alături de cei catalani Miquel Desclot, Christelle Enguix, Maria Antònia Massanet și Marc Romera la realizarea unui spectacol în regia lui Albert Mestres, cu participarea actriței Mireia Chalamanch. Spectacolul este conceput și coordonat de Albert Mestres și Sofia

Fonseca și va fi itinerat în Barcelona, Tarragona, Vilafranca de Penedes, Valencia, Badalona și Palma de Mallorca, informează ICR Madrid.

Letiția Ilea este autorea a patru volume de poezie, dintre care trei traduse în limba franceză, este deținătoarea a trei premii ale Uniunii Scriitorilor din România și a Premiului Internațional de Poezie „Jean Malrieu” din Allauch, Franța, iar în 2005 a participat la primul turneu „Belles Etrangères - Roumanie”.

Ion Cristofor a publicat mai multe volume de poezie („În odăile fulgerului”, „Cina pe mare”, „Marsyas”, „Sărbațoarea la ospiciu”, „Casa cu un singur perete”), iar dintre cărțile sale esesistice face parte un volum dedicat scriitorilor

de limbă franceză din diverse zone ale lumii, „Francofonie și dialog”.

Aurel Pantea este poet și critic literar, autor a șapte volume de poezie și cinci de studii literare și a primit nu mai puțin de douăzeci de premii literare importante în România.

Oana Cătălina Ninu a debutat în 2005 cu volumul de poezie „Mandală” și este deținătoarea a numeroase premii literare, rointre care: Premiul Național de Poezie „Mihai Eminescu” pentru debut, Premiul de debut „Justin Panta”, Premiul I la Festivalul „Prometheus” (2004).

Potrivit ICR, în luna septembrie a acestui an, spectacolul itinerant de poezie catalană și românească se va muta în România, de asemenea într-un turneu prin mai multe orașe.

Provizorat, de Gabriela Adameșteanu, va apărea la editura franceză Gallimard

Romanul *Provizorat*, al cunoscutei scriitoare Gabrielle Adameșteanu, va apărea în primăvara anului 2013 la prestigioasa editură *Gallimard*, în traducerea lui Nicolas Cavaillès. Este cel de-al treilea roman al Gabrielei Adameșteanu care intră în portofoliul celebrei edituri franceze după *Dimineața pierdută / Une matinee perdue* (2005), tradus de Alain Paruit, și *Drumul egal al ficcării zile / Vienne le jour* (2009), tradus de Marily Le Nir.

Provizorat, unul dintre cele mai apreciate romane apărute în anul 2010, a obținut Premiul revistei *Observator cultural*. De asemenea, romanul a fost nominalizat pentru *Cartea Anului* (Fundatia Anonimul și *România literară*) și la *Premiul pentru proză al Uniunii Scriitorilor din România*.

Romanul, publicat în colecția „Fiction Ltd. a editurii *Polirom*, în două ediții - 2010, 2011, va mai apărea în 2012 în Ungaria, la editura *Europa*, în traducerea Gabrielei Kosta.

Filmul de pe bulevardul Capucinilor

Silviu ȘERBAN

Deși *Kamennîi İvetok* (*Floarea de piatră*), primul film color sovietic, intră în competiție pentru *Grand Prix-ul* festivalului din 1946 de la Cannes alături de câștigătorii de la acea vreme, printre care *Brief Encounter* (*Scurtă întâlnire*) al lui David Lean, *Iris și lojantșhîrta* (*Iris și locotenentul*) al lui Alf Sjöberg sau *Roma, citta aperta* (*Roma, oraș deschis*) al lui Rossellini, până la urmă se înscrie pe lista câștigătorilor pentru *cel mai bun film color*. Scenariul împrumută o poveste din folclorul rusesc, originară din Urali, culeasă și publicată de scriitorul Pavel Bajov

în cadrul unei culegeri apărută în 1939 sub numele de *Caseta de malachită*. Toate aceste povestiri ce alcătuiesc volumul, printre care și *Floarea de piatră*, sunt preluate de Bajov după istorisirile minerilor din Urali, o zonă, aflată la granița dintre Europa și Asia, îmbibată de povestiri fantastice. Uralii înșiși primindu-și numele după cel al unui erou legendar. *Kamennîi İvetok* este o povestire fantastică despre conflictul dintre absolutul pasiunii artistice și vremelnicia vieții mundane, dintre dorința de depășire a perisabilului și, totodată, calitatea immanentă de a fi perisabil. Subiectul, ce l-a inspirat și pe Prokofiev în ultimul său balet, este transpus exemplar pe pelicula cinematografică de către Alexandru Ptușko, un inovator în ceea ce privește animația, cinematografia color și efectele speciale. De altfel, *Floarea de piatră* este doar debutul unui șir de filme inspirate din cultura mitologică făcută de Ptușko, următoarele producții având ca surse așa-numitele *bîlini* (de la trecutul lui „a fi”, *bîl*), poeme epice fantastice ale folclorului rusesc, sau *Kalevala*, epopeea națională finlandeză.

Subiectul povestirii incită prin tematica dorinței de depășire a condiției umane; iar cum orice ieșire din normalul lumesc este posibilă doar prin intervenția supranaturalului, și aici, *Kamennîi İvetok* ne propune unul: „Regina Muntelui de

O POVESTE DIN URALI

Aramă” (Tamara Makarova). Este cea care stăpânește toate bogățiile din malachită. Danilo își propune însă mult mai mult: *omul înflorite și se vestește, însă gândurile lui pot trăi în continuare prin înfăptuirile sale*. Își dorește ca arta sa, prin captarea spiritului pietrei în creația sa, să fie cât mai apropiată obiectului real, vizând astfel

logodnică, Katinka (Ekaterina Derevșcikovă). Sculptând floarea din malachită, Danilo își propune însă mult mai mult: *omul înflorite și se vestește, însă gândurile lui pot trăi în continuare prin înfăptuirile sale*. Își dorește ca arta sa, prin captarea spiritului pietrei în creația sa, să fie cât mai apropiată obiectului real, vizând astfel

Kamennîi İvetok (Alexandr Ptușko, 1946)

un minereu de cupru, pe măsură ce tatăl său adoptiv, Prokopici (Mihail Troianovski), începe să-și piardă această îndemnare, odată cu înaintarea în vârstă, astfel că băiatul reușește să îndeplinească în locul bătrânului o comandă a stăpânului lor legată de cioplirea unei case de bijuterii. Uimit și excedat de talentul nebănuit al tânărului, Prokopici îl incurajează să primească o nouă comandă, de data aceasta, fiind vorba de o vază în formă de floare. Danilo se dedică cioplirii acestui obiect, neglijând relația cu viitoarea sa

similitudinea cu creația divină, absolută. Nu se întâmplă însă așa, iar creatorul aștează deznădejdea eșecului. Oarecum resemnat, într-un final Danilo se întoarce la Katinka și asistăm la ritualul căsătoriei acestora. Numai că, în timpul ceremoniei ce se desfășoară concomitent cu sărbătoarea „Reginei Muntelui de Aramă”, în cadrul căreia, la miezul nopții, „Floarea de piatră” urma să înflorească, Danilo are o viziune în legătură cu acest eveniment. Orbit de pasiunea sa pentru obiectul cu ajutorul căruia spera să-și

întrească măiestria artistică, tânărul pleacă în căutarea „Reginei” și la locuința sale din rărușchii munților. Atipic oarecum, povestirea are un *happy-end* destul de neașteptat în raport cu desfășurarea și tonalitatea evenimentelor. Plecată pe urmele iubitelui ce-o părăsise, Katinka depășește obstacolele pricinuite de mânia „Reginei” și ajunge, în final, la locul unde Danilo, între timp, ciopliște o nouă floare, pe măsura măiestriei dobândite. Răutatea personajului fantastic este învinsă însă de legătura afectivă dintre cei doi îndrăgostiți, ce înfruntase nu doar timpul și distanța, ci și forțele supraomenești, și, „Regina” binecuvântăzându-i uniunea celor doi.

Cinematografic, Ptușko își folosește talentul indesebit pentru a sugera fantasticul ocazionat de cadrele legate de prezența „Reginei Muntelui de Aramă”. Excelează însă și în tehnica montajului, relevantă în acest sens fiind scena de comprimare a timpului, în care Danilo ciopliște în malachită, iar Katinka îi duce dorul așteptându-l. Ptușko utilizează același cadru, un copac la marginea unui lac, în care apare și dispare fata îmbrăcată de ficcare dată diferit, succedându-se trei imagini diferite, ce sugerează evoluția anotimpurilor: se trece de la copacul verde și înfrunzit la

același copac cu frunze ruginii, care cad una câte una, pentru ca apoi să se ajungă la imaginea copacului desfrunzit, luminozitatea scăzând și ea pe măsură ce se avansează către cea de-a treia secvență.

Următoarea proiecție va aduce în scenă pe *Cetățeanul Kane* (*Citizen Kane*), un film r-clé din 1941 despre magnatul de presă american William Randolph Hearst, în care Orson Welles, aflat la primul lung-metraj, apare atât ca regizor cât și ca actor.

Popasuri culturale:

MUZEUL NAȚIONAL AL POMPIERILOR

Foisorul de Foc

Pentru marea majoritate a bucureștenilor, clădirea de la intersecția străzii *Traian* cu bulevardul *Regele Ferdinand*, înaltă de aproape 50 de metri, este doar un punct de reper. Puțini știu că pe cele șase etaje ale clădirii din imediata apropiere a bisericii *Oborul-Vechi* este prezentată, pe înțelesul tuturor, fascinantă istoria a pompierilor români.

Popas în istorie

Povestea *Foisorului de Foc* începe pe la sfârșitul secolului al XIX-lea. Atunci, Bucureștiul era în plină expansiune, având o populație de circa 20.000 locuitori și o suprafață de peste 30 km². Tot atunci, Bucureștiul se confrunța cu o multitudine de probleme de ordin edilitar, între care alimentarea cu apă potabilă și necesitatea existenței unui foisor de foc, din care să fie supravegheat orașul. Primăria a avut preocupări permanente în acest sens, reușind să proiecteze un sistem, care cuprindea o stație de pompare a apei la Grozăvești, o rețea de distribuție și un rezervor de compensație. Necesitățile Capitalei în privința alimentării cu apă și supraveghearea orașului din punct de vedere al izbucnirii incendiilor, au dus la construirea *Foisorului de Foc*, clădire turm, ce urma să servească drept post de observare a incendiilor, post de pompieri și rezervor de alimentare cu apă. Asta după ce, în anul 1888, cunoscutul *Turn al Colței* (ridicat în 1715) fusese demolat datorită planurilor de sistematizare a orașului și a stării avansate de degradare în care se afla.

„Observator al incendiilor”

Asadar, la numai doi ani de la demolarea *Turnului Colței*, la 18 septembrie 1890, după planurile arhitectului șef al primăriei, George Mandrea, în Capitală începe construcția unui altui „observator al incendiilor”: *Foisorul de Foc*. Construcția acestuia avea să fie terminată un an mai târziu, la 1 iulie. Încă din start, *Foisorul de Foc* a fost gândit atât pentru a asigura observarea incendiilor în București, cât și pentru a alimenta cu apă zona de est a Capitalei. La vremea respectivă, turul de observare a incendiilor era cea mai înaltă construcție din București. Aceasta era realizată din piatră și cărămidă și se sprijinea pe o fundație din blocuri de granit. Merită menționat faptul că, la nivelul solului, *Foisorul* avea un diametru de 17 m, zidăria o grosime de 3,20 m, iar la partea superioară, în dreptul rezervorului de apă, de o cărămidă doar, pentru reducerea sarcinii. Postul de veghe se afla situat la înălțimea de 42 m, iar rezervorul de apă de 250 mc cuprindea etajele (actuale) IV, V și VI și avea să alimenteze cu apă, prin cadere liberă, împrejuriile. Din păcate, acesta nu urma să fie folosit niciodată. Motivul acestui deznădămt: pompele de la Grozăvești nu aveau puterea necesară ridicării apei la nivelul rezervorului. Ca „observator al incendiilor”, *Foisorul* a funcționat până la instalarea telefonului, în 1910, iar ca post de pompier până în anul 1936. După acest an, postul de pompieri nr. 5 „Foisor” s-a mutat într-un local nou, aflat în apropierea gării Obor, clădirea având până în anul 1961 diverse destinații: spațiu pentru locuințe, depozit de arhive, birouri ale întreprinderii de transporturi comunale ș.a..

Muzeul al pompierilor români

După mai bine de un sfert de veac de la mutarea postului de pompieri de la *Foisorul de Foc*, o idee îndrăznească a colonelului Nicolae Ioanovici vine să lumineze întinerul așternut de vremuri în jurul acestui edificiu, ce conținea amintirea vie a pompierilor, el însuși fiind o pagină din istoria acestora. Astfel, sub îndrumarea colonelului, între anii 1961 - 1963, *Foisorul de Foc* a fost consolidat, renovat și amenajat ca muzeu. Totodată, *Foisorul* lui-a fost aduse o serie de modificări: a fost defezat rezervorul de apă, în locu acestuia creându-se actualele etaje IV, V și VI, s-a instalat liftul, scara centrală în spirală a fost prelungită până la ultimul etaj, iar intrarea în clădire a fost înlocuită cu o altă, diametral opusă față de cea inițială, aflată pe b-dul *Ferdinand*. Odată cu finalizarea acestora, *Muzeul Național al Pompierilor a* fost deschis, la 16 septembrie 1963, ca secție a *Muzeului de Istorie a Municipiului București*, conținutul său tematic fiind limitat la istoria pompierilor Capitalei. Opt ani mai târziu, la inițiativa comandantului pompierilor, Pamfil Tatu, sprijinit de Primăria Capitalei și de grupurile de pompieri județene, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat transferarea secției *Istoria pompierilor bucureșteni* în structura Comandamentului Pompierilor.

Prima medalie militară românească

Tematica muzeului a fost concretizată prin prezentarea momentelor importante din istoria pompierilor, a personalităților și a marilor incendii. Vizitarea acestora începe cronologic cu etajul VI. Aici, vizitatorul îi este prezentată atitudinea omului față de foc: de la spaimă și neputință în înțelegerea acestui fenomen, la lupta conștientă, organizată, contra focului. Totodată, în cadrul acestui etaj, sunt prezentate și primele forme de organizare a oamenilor împotriva incendiilor, precum și primele mijloace tehnice de intervenție la foc (de la găleata cu apă la pompele manuale). Etajul următor prezintă instituționalizarea serviciului de pompieri, prin înființarea unităților de pompieri militari. Astfel, la Iași, în anul 1835, și, mai târziu, la București, în 1844, s-au înființat primele unități: „*Roata de Pojarnici*”, numită așa la Iași, și „*Roata de Pompieri*”, la București. Un grup de vitrine aminteste de intervenția „Roatei” din București la cel mai mare incendiu din istoria Capitalei: cel întâmplat la 23 martie 1847, în ziua de Paști, când, declansat din joaca unui copil, acesta a mistuit aproape 2.000 de case și 12 biserici, distrugând centrul comercial (o cincime din oraș) și oprindu-se la marginea Bucureștiului, „*nemaicavând notref*”. Un an mai târziu, aceeași companie de pompieri a Capitalei, condusă de căpitanul Pavel Zagănescu, avea să se remarcă în înclăstarea eroică din *Dealul Spirii*, la 13 septembrie 1848, în lupta cu oastea otomană, venită să înăbușe Revoluția. În memoria acelor curajoși pompieri, pe locul luptei a fost ridicat în anul 1901 „*Monumentul Eroilor Pompieri*”, realizat de sculptorul Wladimir Hegel. Totodată, sacrificiile pompierilor au fost recunoscute și de domnitorul Alexandru Ioan Cuza, care, în anul 1860, promulgă legea prin care acordă participanților la lupta din *Dealul Spirii* medalia „*Virtutea Militară*”, prima medalie militară românească.

Tehnică de stins incendiile

Momentul 1877-1878 este marcat prin documente, fotografii, medalii, uniforme, măștiri ale participării pompierilor militari la Războiul de Independență, organizați în baterii de artilerie. La sfârșitul secolului al XIX-lea, procesul înființării de noi unități militare de pompieri continuă cu orașele mari ale țării. În localitățile mici existau formații civile sau voluntare de pompieri. Numeroase obiecte bine conservate redau imaginea acelor perioade: statute de organizare, ștampile, uniforme, medalii pentru vechime sau comemorative, drapele, câști de intervenție la foc, colifur de ceremonie, trofee acordate în întrecerile de specialitate dintre formații etc. Dotarea pompierilor cu tehnică de intervenție la foc (impusa de obicei de marile incendii) se baza, la începutul sec. al XX-lea, pe pompe manuale de diferite dimensiuni, ce erau executate atât în țară, cât și peste hotare. Principalele motopompe, autopompe electromotice, autoscări au fost aduse, începând cu anul 1923, de la fabrica *Magirus* din Germania. În majoritatea cazurilor, acestea erau cele mai moderne mijloace de stins la acea dată. Perioada de după cel de-al Doilea Război Mondial a fost marcată de dezvoltarea tehnicii de luptă cu focul, punându-se accentul pe produsele fabricate în țară. În vitrinele muzeului sunt expuse o serie de machete ale unor mașini de intervenție românești, dintre care amintim: *IMS, Sieagul Rosu, Delfinul ori Roman*. Astfel de aparatură se află în depozitele muzeului, dar nu pot fi expuse datorită dimensiunilor mari. Tot în cadrul etajului II, muzeul mai are și un spațiu alocat activității de prevenire a incendiilor, cu vitrine și panouri de prezentare a cauzelor de incendiu, a tipurilor de stingătoare manuale, a mijloacelor de stingere automată (detectoare de incendiu, butoane de semnalizare, pulverizatoare de apă ș.a.).

Etajul I este consacrat misiunilor pompierilor (intervenții la foc, cutremure, inundații, incendii rutiere ș.a.) și relațiilor de colaborare internaționale ale acestora. Sunt expuse exemplare reprezentative din bogata colecție de obiecte primare de-a lungul anilor: costume și accesorii de intervenție, uniforme, câștite, caschete, medalii, obiecte decorative etc.

În vitrinele de la parterul muzeului, vizitatorul poate descoperi atât donații ale unor colecționari pasionați de acest domeniu, precum și o prezentare simplificată a muzeului. În acest sens, sunt expuse câteva repere tematic din expoziția de bază a muzeului. Aceasta încearcă să ofere o imagine cuprinzătoare a instituției pompierilor, a celor care în toate perioadele istorice s-au luptat cu focul pentru salvarea bunurilor și a vieților oamenilor, pentru binele comunității din care făceau parte. Rostul lor este concentrat, spre exemplu, în *Munca Asociației Pompierilor Voluntari din Chișinău Cris*, la 1887: „*Deviza noastră o consacram siguranței obștii!*”

Unde se află Muzeul Național al Pompierilor?

Muzeul Național al Pompierilor se află în București, sectorul 2, bulevardul *Ferdinand* nr. 33, și se poate vizita de luni până vineri între orele 8 și 16. Sâmbăta și duminica este

Programul Televiziunii România de Măine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 11 iulie 2011

06:00 Ghiozdanul cu surprize (r)
07:00 Ecumenica (r)
08:30 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 Virtuți și vicii (r)
09:30 Nimic fără lege (r)
09:30 Deutsche Welle (r)
10:00 Dor de-acasă (r)
12:00 Film documentar – Tehnologia azi
12:30 Slagăr fix (r)
13:00 Agricultură și alimentația (r)
14:00 TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Constantin Dumitracu la dispoziția dvs.
14:58 Promo USH
15:00 Film documentar – Tehnologia azi
15:30 Film serial – Destine furate (Filipine) ep.6
Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu acordul părinților; genul: romanțe; regia: Jerry Lopez Sineng; Jerome Chavez Pobocan; distribuția: Dina Bonnevie; John Estrada, Kris Aquino, Heart Evangelista; Anne Curtis; Geoff Eigenmann. Filmul prezintă povestea unei prietenii pușă la încercare, într-o lume plină de haos, de răutăți și de trădări.
16:15 Slagăr fix. Emisiune de Sorin Lupasu
16:30 Tomorrow, today. Emisiune de Oana Popescu
17:00 Viața ca un spectacol (r)
Emisiune de Viorel Popescu
18:00 Românil, cetățean european.
Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
18:30 Haretiștii. Emisiune de Teodora Zăncă
19:00 Panteon. Emisiune de Neagu Udriou
19:30 Vorbii, scrieți românește.
Emisiune de Miorița Got (r)
20:00 Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
21:00 Academia – Știință.
Emisiune de Alexandru Mironov
22:00 Idei în dialog. Emisiune de Corneliu Toader (r)
23:30 Film documentar – Tehnologia azi
00:00 Academia – Economia pentru cine? (r)
01:00 Ilina Dumitrescu și invitații săi (r)
02:30 En garde! (r)
03:30 Recital muzical (r)
04:00 Cum vă place? (r)
05:00 Lumea văzută de aproape (r)

MARTI – 12 iulie 2011

06:00 Haretiștii (r)
06:30 Viața de român (r)
07:00 Contrapunct (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 Transfocator (r)
09:30 Deschide cartea (r)
10:00 Am venit cu drag la voi (r)
12:00 Film documentar – Tehnologia azi
12:30 Slagăr fix (r)
13:00 Invitatul de la ora 13.
Emisiune de Sorin Lupasu
14:00 Din sălile de concert.
Emisiune de Mihai Darie (r)
14:30 Un răspuns pentru ficcare.
Emisiune de Simona Șerban (r)
15:00 Film documentar – Tehnologia azi
15:30 Film serial – Destine furate (Filipine) ep.7
16:15 Slagăr fix. Emisiune de Sorin Lupasu
16:30 Lumea zăbăste. Emisiune de Departamentul socio-economic
17:00 Călători în timp.
Emisiune de Violeta Sereciu
18:00 Nimic fără lege. Emisiune de Florin Făniș
18:30 Provocările verii.
Emisiune de Valeriu Răpeanu
19:00 Istoria cu învățătură
Emisiune de Ion Dodu Bălan
20:00 Noi consumatorii.
Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
20:30 Nocturna. Emisiune de Mugur Popovici
22:00 O lume piperată – pamflet.
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 Cronica scepticului.
Emisiune de Cristian Român
23:00 Patrimoniu (r)
23:30 Film documentar – Tehnologia azi
00:00 TVRM-edicina (r)
01:00 Românil, cetățean european (r)
01:30 Haretiștii (r)
02:00 Panteon (r)
02:30 Vorbii, scrieți românește (r)
03:00 Un răspuns pentru ficcare (r)
03:30 Comorile orașului (r)
04:00 Călători în timp (r)
05:00 Grădina cu statui (r)

MIERCURI – 13 iulie 2011

06:00 Confesiuni neprogramate (r)
06:30 O lume piperată (r)
07:00 Academia – Știință (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 Românil, cetățean european (r)
09:00 Estradele verii (r)
09:30 Adevăratele stele (r)

11:00 Cum vă place (r)
12:00 Film documentar – Tehnologia azi
12:30 Slagăr fix (r)
13:00 Cinefilia.
Emisiune de actualitate cinematografică (r)
14:00 TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
15:00 Film documentar – Globe spin
15:30 Film serial – Destine furate (Filipine) ep.8
16:15 Slagăr fix. Emisiune de Sorin Lupasu
16:30 Un răspuns pentru ficcare.
Emisiune de Simona Șerban
17:00 Răsotca pentru toți.
Emisiune de Alexandra Teodorescu (r)
18:00 Virtuți și vicii.
Emisiune de Alexandru Lucinescu

18:30 Lumea sportului. Emisiune de Cristina Matei
19:00 Transfocator. Emisiune de Neagu Udriou
20:00 Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
21:00 Academia – Economia pentru cine?
Emisiune de Ilie Șerban
22:00 O lume piperată – pamflet.
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 Scena ca istorie (r)
23:30 Film documentar – Globe spin
00:00 Transfocator (r)
01:00 Tomorrow, today (r)
01:30 Viața ca un spectacol (r)
02:30 Cafe concert (r)
03:00 Viața de român (r)
03:30 Patrimoniu (r)
04:00 Istoria cu învățătură (r)
05:00 În căutarea folkului pierdut (r)

JOI – 14 iulie 2011

06:00 Lumea sportului (r)
06:30 O lume piperată (r)
07:00 Contrapunct (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 Comorile orașului (r)
09:30 Panteon (r)
09:30 Lumea zăbăste (r)
10:00 Ilina Dumitrescu și invitații săi (r)
11:30 Miorița (r)
12:00 Film documentar – Tehnologia azi
12:30 Slagăr fix (r)
13:00 În căutarea folkului pierdut (r)
14:00 TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Andrei Firică la dispoziția dvs.
15:00 Film documentar – Innov8
15:30 Film serial – Destine furate (Filipine) ep.9
16:15 Slagăr fix. Emisiune de Florin Lupasu
16:30 Circulați, vă rog! Emisiune de Cătălina Barbu
17:00 Concert. Emisiune de Dumitru Cucu
18:00 Vorbii, scrieți românește
Emisiune de Miorița Got (r)
18:30 Mișcare și sănătate.
Emisiune de Cristina Matei

19:00 Agricultură și alimentația.
Emisiune de Constantin Predilă
20:00 Bucureștiul meu drag.
Emisiune de Ciprian Vasilescu
20:30 Film artistic – Anonima (China)
22:00 O lume piperată – pamflet
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 Mașina timpului.
Emisiune de Cristian Român
23:00 Cafe concert. Emisiune de Sorin Petre
23:30 Film documentar – Innov8
00:00 TVRM-edicina (r)
01:00 Virtuți și vicii (r)
01:30 Miorița (r)
02:00 Teatrul în fotoliul de acasă (r)
03:00 Casă dulce (r)
04:00 Nocturna (r)
05:30 Cronica scepticului (r)

VINERI – 15 iulie 2011

06:00 Mișcare și sănătate (r)
06:30 O lume piperată (r)
07:00 Călători în timp (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 Grădina cu statui (r)
09:30 Cinepanorama (r)
10:00 Galele TVRM (r)
11:30 Ieri și azi (r)
12:00 Film documentar – Tehnologia azi
12:30 Slagăr fix (r)
13:00 Nocturna (r)
14:30 Mașina timpului (r)
15:00 Film documentar – Minunile lumii
15:30 Film serial – Destine furate (Filipine) ep.10
16:15 Slagăr fix. Emisiune de Sorin Lupasu
16:30 Din sălile de concert.
Emisiune de Mihai Darie
17:00 Idei în dialog. Emisiune de Corneliu Toader
18:30 Confesiuni neprogramate.
Emisiune de Mugur Popovici
19:00 Comorile orașului. Emisiune de Cezar Lungu
19:30 Estradele verii. Emisiune de Dumitru Cucu
20:00 Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban

21:00 Casă dulce românească.
Emisiune de Cătălin Maxim
22:00 O lume piperată – pamflet.
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 Cinefilia (r)
23:30 Film documentar – Minunile lumii
00:00 TVRM-edicina (r)
01:00 Estradele verii (r)
01:30 Mișcare și sănătate (r)
02:00 Agricultură (r)
04:00 Scena ca istorie (r)
04:30 Cinefilia (r)
05:00 Panteon (r)
05:30 Bucureștiul meu drag (r)

SĂMBĂTĂ – 16 iulie 2011

06:00 Provocările verii (r)
06:30 O lume piperată (r)
07:10 Contrapunct (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
09:00 Noi consumatorii (r)
09:30 Bucureștiul meu drag (r)
10:00 Lumea zăbăste (r)
10:30 Academia copiilor. Emisiune de Irina Haidet
12:00 Cronica scepticului (r)
12:30 Performeri în arenă.
Emisiune de Mugur Popovici
12:57 Promo
13:00 En garde! Emisiune de Carmen Fulger
14:00 Magazin de week-end.
Emisiune de Marius Voicu
14:30 Adevăratele stele. Emisiune de Sorin Lupasu
15:58 Promo
16:00 Patrimoniu. Emisiune de Sorin Bejan
16:30 Cinepanorama. Emisiune de Eugen Atanasiu
17:00 Ilina Dumitrescu și invitații săi
18:30 Răsotca pentru toți
Emisiune de Alexandra Teodorescu

19:30 Am venit cu drag la voi.
Emisiune de Georgeta Nucu
21:30 Cum vă place. Emisiune de Viorel Popescu
22:30 Film artistic – Draga mea secretară (SUA)
Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu acordul părinților. Film artistic -1949; Genul: comedie; regia: Charles Martin; Distribuție: Kirk Douglas; Laraine Day, Keenan Wynn; Owen Waterbury, scriitor de succes, o alege pe Stephanie "Steve" Gaylord pe post de secretară; La început, tânărul scriitor devine acceptat de bucurie și lucrează pentru Waterbury, din dorința de a învăța cât mai multe de la scriitorul ei preferat, nu mai că lucrurile îau o întorsătură neplăcută după căsătoria ei cu marele Owen Waterbury.
00:00 Cafe concert (r)
00:30 Adevăratele stele (r)
02:00 Viața ca un spectacol (r)
03:00 Academia Știință și Cultură (r)
04:00 Am venit cu drag la voi (r)

DUMINICĂ – 17 iulie 2011

06:00 Cinepanorama (r)
06:30 Magazin de week-end (r)
07:00 Casă dulce românească (r)
08:00 Stele de mâine. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 Ecumenica. Emisiune de Sorin Bejan
09:30 Vorbii, scrieți românește.
Emisiune de Miorița Got
10:00 Ghiozdanul cu surprize.
Emisiune de Carmen Fulger
11:00 Deschide cartea!
Emisiune de Alexandru Mironov
11:30 Deutsche Welle. Emisiune de Oana Popescu
12:00 Miorița – antologie de folclor tradițional.
Emisiune de Ioan Filip
12:30 Starea de duminică. Emisiune de Sorin Bejan
13:00 Invitatul de la ora 13. (r)
14:00 Scena ca istorie.
Emisiune de Violeta Sereciu

15:00 Teatrul în fotoliul de acasă.
Emisiune de Viorel Popescu
16:00 În căutarea folk-ului pierdut.
Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00 Scrisori de acreditare.
Emisiune de Mihaela Mihalache
17:30 Dor de-acasă. Emisiune cultural artistică adresată românilor de pretutindeni
Realizator Puiu Stoicescu
19:30 Grădina cu statui.
Emisiune de Neagu Udriou
20:30 Galele TVRM organizate de Societate Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură. Emisiune de Georgeta Nucu
22:00 Ieri și azi. Emisiune de Ciprian Vasilescu
22:30 Film artistic: Un neam la Cambridge (SUA)
1958 (comedie) Bachelor of Hearts, regia Wolf Rilla, Distribuția Hardy Kruger, Sylvia Sims, Ronald Lewis, Wolf Hause, student de origine germană, ajunge la Cambridge cu o bursă de un an. Pe lângă cursurile de la facultate face tot posibilul să se acomodeze cu viața din Anglia, chiar dacă de foarte multe ori este păcălit și atras în tot felul de pozne
01:00 Teatrul în fotoliul de acasă (r)
01:00 Dor de-acasă (r)
03:00 Cinepanorama (r)
03:30 Galele TVRM (r)
05:00 Scena ca istorie

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE - STUDENT FM

LUNI – VINERI

07:00-10:00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: Tiberiu Ursan
10:00-13:00
TACHE ȘI FACE
Realizator: Robert Tache
13:00-16:00
CUTIA PANDOREI
Realizator: Kristine
Marți 13:00-14:00 – INVITATUL DE LA ORA 13
Realizator: Sorin Lupasu
16:00-19:00
FRESH NEWS
Realizator: Otilia Zamfir
19:00-22:00
DESTREȘAREA
Realizator: Maria Ilie
22:00-23:00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 00:00-06:00 – NIGHT FEVER
23:00-24:00
Luni-Joi CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00:00-01:00 PRINTE RÂNDURI (r)
Realizator: Otilia Zamfir
02:00-07:00 – NIGHT FEVER
Marți 00:00-02:00 – TOP 30 (r)
Realizator: Alex Crăciun și Alina Toma
02:00-07:00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00:00-02:00 – 80 REMEMBER (r)
Realizator: Robert Tache
02:00-07:00 – NIGHT FEVER
Joi 00:00-01:00 – Metalmorfoza
Realizator: Marru
01:00-07:00 – NIGHT FEVER

rrm student fm

SĂMBĂTĂ – DUMINICĂ

06:00-09:30
MUZICĂ
09:30-10:00
MINI RADIO SHOW
Realizator: Irina Haidet
10:00-12:00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Alina Toma
12:00-13:00
SĂMBĂTĂ – MUZICĂ
Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Realizator: Maria Ilie
13:00-17:00
SIESTA DE WEEK-END.
Realizator: Alina Toma
17:00-18:00
SĂMBĂTĂ – MUZICĂ
Duminică – PRINTE RÂNDURI
Realizator: Otilia Zamfir
18:00-20:00
SĂMBĂTĂ – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
Realizator: Alex Crăciun și Alina Toma
20:00-23:00
MUZICĂ
23:00-00:00
CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
00:00-07:00
NIGHT FEVER

Exponatul lunii iulie la Muzeul Național de Istorie a României STEAGUL LUI ȘTEFAN CEL MARE

La Muzeul Național de Istorie a României, în cadrul micro-expoziției „Exponatul lunii”, este prezentat publicului un obiect liturgic de mare valoare, cunoscut sub denumirea de Steagul lui Ștefan cel Mare.

Exponatul este o broderie bizantină realizată în secolul al XV-lea, care îl înfățișează pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, socotit un simbol al biruinței militare. Iconografia și încadrarea cronologică a piesei au creat înțelegerea confuzia că ar fi vorba despre un steag de luptă al voievodului Ștefan cel Mare, dar absența stemei Moldovei, caracteristică stindardelor militare, nu susține ipoteza amintită.

Broderia îl înfățișează pe Sfântul Gheorghe așezat pe un tron, având tălpile sprijinite pe un balaur înaripat, cu trei capete. Pe steag sunt brodate două inscripții: una în limba slavonă, cu o rugăciune a domnitorului Ștefan cel Mare către Sfântul Gheorghe, și alta în limba greacă, „Sfântul Gheorghe din Ca[pp]padocia”, care nu pomeneste însă faptul că steagul ar fi fost dăruit de Ștefan cel Mare unei mănăstiri de la Athos, așa cum se obișnuia în epocă.

În primăvara anului 1917, pe când România se afla în război, prin efortul consulului general al României la Salonic, G.C. Ionescu, și cu ajutorul generalului francez Maurice Sarrail, comandant armatelor aliate din Salonic, Regatul Român a recuperat acest prețios obiect de la Mănăstirea Zographou de pe Muntele Athos. În martie 1917, consulul comunica Ministerului Afacerilor Externe că generalul francez i-a predat drapelul, care ulterior a fost trimis Legației României de la Paris, la bordul unui vas de război francez. Inițiativa recuperării prețiosului obiect a aparținut mareșalului politic Ion I.C. Brătianu (1864-1927). În cele din urmă, la 22 februarie 1920, Ministerul de Război preciza că Steagul

lui Ștefan cel Mare a fost predat Mareșalului Stat Major, pentru a fi depus la Muzeul Militar

Steagul lui Ștefan cel Mare a fost supus unui proces complex de restaurare, care a durat mai bine de șapte ani. Inițial, broderia a fost lucrată pe suport de mătase, dublată cu o țesătură din in. Suportul din mătase s-a degradat de-a lungul timpului și a fost înlocuit de către călugări, din neștiință, cu catifea de calitate inferioară, prin decuparea și lipirea cu clei organic a piesei pe noul suport, intervenție total necorespunzătoare, care a afectat starea originară a piesei.

Micro-expoziția, deschisă la Muzeul Național de Istorie a României, ce prezintă Steagul lui Ștefan cel Mare va putea fi vizitată, toată luna iulie, de miercuri până duminică, între orele 10 și 18.

Roaba de cultură

Roaba de cultură

Până pe 15 octombrie 2011, într-un spațiu multifuncțional din Parcul Herăstrău, zona Pescăruș, proiectul „Roaba de cultură”, al Asociației Green Revolution în parteneriat cu Administrația Lacuri, Parcuri și Agrement București (ALPAB), propune publicului concerte de muzică clasică, electronică, cursuri de dans, ateliere de pictură și olărit, diverse activități sportive. De asemenea, vor fi prezentate piese de teatru și se vor realiza proiectii de filme. Pasionații de lectură vor putea închiria cărți, în mod gratuit, pe care le pot citi numai în spațiul amenajat. Cei care vor dori să continue lectura a doua zi pot face o rezervare a cărții pentru 24 de ore.

Accesul în zona amenajată ca spațiu multifuncțional este liber șapte zile pe săptămână, în intervalul orar 10 - 22.00, de luni până joi, și 10 - 02, de vineri până duminică. De asemenea, accesul la concerte, proiectii de filme, spectacole de dans este liber. Cei care vor să participe la orele de dans, pictură, olărit sau sport trebuie să facă în prealabil o rezervare.

Știți cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți răspunsuri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinie națională*! Tot aici veți găsi și răspunsurile. Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:
• Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București
• e-mail: opinia@spiruharet.ro; [on@spiruharet.ro](mailto:opinia@spiruharet.ro); opinia@spiruharet.ro
• Telefon: 021.316.97.91 (telefon și fax)
021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
- interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitații de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108. ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

UN ÎNGER – LAURA STOICA

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE

În toamna anului 1998 eram asistent universitar la clasa prof. univ. Constantin Codrescu și lector univ. Vlad Rădulescu de la Facultatea de Arte – Secția Teatru a Universității Ecologice din București. Atunci a venit la clasa noastră o studentă mai specială, care intrase pe studii în clasa noastră de la absolvția. Era o tânără simplă, nefardată, sportivă ca atitudine, pot spune, și cu o mare dorință de lucru. Îmbrăcată simplu, în culori neutre, trecea pe lângă fără a se face remarcată. Cine era această studentă? Ei bine, era nimeni alta decât cunoscuta cântăreață de muzică rock Laura Stoica.

Repetam cu studenții noștri la producțiile anului IV, iar în pauzele în care ceilalți coligai ieșeau la o țigară, Laura Stoica îmi spunea: „Vreți să vă cânt ceva, domnule profesor?” Și, după o scurtă încălzire vocală, începea să cânte... Vibrau ferestrele demisolului de la Liceul Caragiale unde aveam sălile de curs, vibra aerul din jurul meu, iar eu mă simțeam flatat că acea voce atât de prețioasă și atât de extraordinară se afla acolo în acel moment unic. Se auzea doar: „Un actor grăbit, care-și spune replica și-apoi a plecat zămbind./ Un actor grăbit, care-și uită ce a rostit pe scenă./ Un actor grăbit, care pleacă imediat ce piesa a luat sfârșit/

a pieselor din secțiunile „creație” și „slagăre”. În anii '90, folosindu-se de talentul remarcabil, de personalitatea puternică și de frumusețea ei, a reușit să creeze o imagine și un stil original, fiind prima rockeriță modernă a României.

Cariera îi este marcată în continuare de distincții: 1990 - premiile publicațiilor *Melos* și *Adevărul*, al *Asociațiilor Artiștilor Profesioniști din România*, Premiul I la *Festivalul București*, Premiul Radiodifuziunii pentru „debut”, Premiul pentru „debut discografic”. Piesa de greutate a repertoriului ei „Un actor grăbit”, de Bogdan Cristinoiu, devine hit în 1992. Este editată pe single. După o perioadă de colaborare cu formația rock *Dirrecția 5*, își formează propria trupă *Laura Stoica Band*. Participă la *Festivalul Internațional „Cerbul de Aur”* de la Brașov, ediția 1992; i se decernează Premiul I la categoria „debut discografic” și Premiul al III-lea (categoria „interpretare”). În 1993 primește premiul revistei „Actualitate muzicală” (pentru „cea mai bună interpretare a unei piese pop”). Premiul revistei *Pop Rock & Show* la categoria „Cea mai bună solistă a anului”. Radio *Contact* o desemnează „Cea mai bună solistă a anului”. În 1994: Premiul al II-lea la *International Pop Song Festival, Singers Contest*, Brezgenz-Austria. *Pop Rock & Show* o menționează pe primul loc la categoria „Videoclipul anului” („Focul”). Apoi se îndreaptă spre activitate, înscrind-se la departamentul de specialitate al Universității Ecologice din București. Continuându-și cariera muzicală, în anul 1997 primește Premiul al II-lea al secțiunii discografice la

Festivalul Internațional „Cerbul de Aur”, Premiul al III-lea (categoria „Slagăre”) pentru piesa „În singură-tate” (la care semnează muzica, textul și interpretarea) la *Festivalul Național de muzică ușoară* de la Mamaia; premiul pentru „Cea mai bună voce feminină” la *Festivalul Internațional al Cântecului Maltéz*. În 1998: Premiul Special al Juriului la *Festivalul Internațional de la Pamukalle-Turcia*. Este declarată „Cea mai bună solistă rock a anului” în contextul *Premiilor Otul*, acordate de revista „Bravo”, pe baza scrisorilor primite de la cititori. În 1999: Diploma de Onoare a studiului muzical *Accord*. La *Discovery International Festival*, Varna-Bulgaria, 2001, obține Premiul Critic, Premiul Special al Juriului, Trofeul pentru „Cea mai bună piesă”.

genurile rock, blues și jazz: Iulian Vrabete, Eugen Mihăescu, Vlad Cnejevici, Florin Ionescu, Cristian Soleanu, Răzvan Lupu, Relu Bitatelescu, Mihai Coman, Remus Carteleanu, Paul Baciu. În 2005, formula *Laura Stoica Band* era următoarea: Laura Stoica- voce, compoziție, text; Adrian Visteanu-chitară, compoziție, backing-vocal; Emanuel Gheorghe Fisa - clape, compoziție, orchestrație, backing-vocal; Victor Miclăuș - bass, backing-vocal; Cristian Mărgescu - tobe, backing-vocal; Laura Luchian - backing-vocal.

Ca actriță, a jucat în următoarele spectacole: 1999 - „Azul de noapte”, de Maxim Gorki, rolul Vasilisa, regia Constantin Codrescu, Teatrul *Notara* București (debut actoricesc); 2000 - 2001 - „Hammam/Prizonier în cutia toracică”, după Tahar Ben Jeloun, rolul Ahmed, regia Mihai Mihalache, Centrul Cultural *Nicolae Bălcescu*- București; 2004 - „Indragostii din Anconea”, rolul Druclia, regia Andrei Mihalache, Teatrul Național Constanța; 2005 - „Călători în voia sorții”, rolul Rocky, regia Marcela Timirăș, Teatrul *Toma Caragiu* Ploiești.

Prin anul 2001 m-a sunat și m-a invitat la spectacolul „Hammam/Prizonier în cutia toracică”. Nu am reușit să ajung la acel spectacol. Apoi ne-am întâlnit întâmplător prin 2003-2004 și m-a întrebat cum să facă să poată să predea și ea la o facultate de teatru. Avea un gând...În acea perioadă facultatea noastră de teatru, plecată din cadrul *Universității Ecologice București* și aflată acum se afla sub aripa salvatoare a Universității *Spiru Haret*, se afla în perioada transferării din sediul aflat în Ghica, în generosul spațiu al Sălii Polyvalente din Parcul Tineretului, devenită *Palatul Sportului și Culturii*.

Atunci a venit cea veste incredibilă: În ziua de 9 martie 2006 se stinge la numai 38 de ani într-un teribil accident de circulație alături de iubitul său Cristian Mărgescu, pe când se întorcea de la un spectacol din Urziceni. Drama sa are impact național după ce, cu doar câteva zile în urmă apucase să facă publică o împlinire imensă-aceea că va deveni mamă. Este înmormântată duminică, 12 martie, alături de logodnicul său la Cimitirul Bellu din București pe Aleea Artiștilor.

A susținut primul spectacol la Urziceni unde altcineva trebuia să cânte, dar a anunțat în ultimul moment că nu mai poate participa. Așa a fost și fie...O Dacie roșie a luat viața întrând pe contrasens. Ironia sorții a făcut ca Laura să pozeze pentru lansarea ultimului său album îmbrăcată într-un tricou pe care se afla o mașină roșie, iar deasupra acesteia scria „Stop you, please!” („Oprește-te te rog!”). Mașina nu s-a oprit. Pe aceleași albume, Laura ne spunea că și-a găsit tubera care o duce direct spre Rai...Cristian Mărgescu este iubitul care a condus-o în ceruri. El avea 36 de ani, iar Ea 38...

Am cumpărat un CD cu cântecele Laurei Stoica, am aprins o lumânare și am plâns. Din boxe se auzeau versurile melodiei „Vreau să am steaua mea”, una dintre ultimele înregistrări ale Îngerului nostru drag. Versurile spuneau despre un mesaj dureros, despre o dorință de neîmplinită care pe pământ, ca o chemare adresată către ceruri, Universului întreg: *Cât am dat, tot așa vreau să dau / Cât am luat, tot așa vreau să iau/ Să-nțeleg lumea cum e ea / Și vreau să m-apropii de-o stea/ Viața e ca un cerc închis / Pân-acum nu-l-am deschis/ De trecut nu-mi pare rău / Și stai și-nac, tot ce vreau eu/ Dar nici azi, și-am atins nicio stea/*

Cât a vrea să pot s-alerg mereu / Drumul bun oricât de greu/ Ni-mi pasă eu pot să aștept/Vreau să am steaua mea / Vreau să ajung la ea/ Vreau să o pot avea / Căci eu n-am atins nicio stea/ Căci bat praful pe poteci / Eu nu vreau, nu vreau să plec/ Ca liciora prin mine să treci / Să stai, să faci tot ce-ți dorești/ Și-apoi să atingem o stea/ Cât a vrea să pot s-alerg mereu / Gândul bun din tot ce-îrâu/ Ni-mi pasă, eu pot să aștept/Vreau să am steaua mea / Vreau să ajung la ea/ Vreau să o pot avea/ Căci eu n-am atins nicio stea.

Destinații de vacanță

Lacuri din Carpați

Definiția științifică este scurtă și clară: *Un lac este o întindere mai mare de apă stătătoare închisă între maluri, uneori cu scurgere la o mare sau la un râu, dar nefiind alimentată din sau conectată cu apa oceanelor.*

Dacă ar fi să ne supunem ei și să gândim lacurile noastre de munte doar ca întinderi de apă stătătoare închise între maluri, ar trebui să uităm că aceste maluri se cheamă Munții Carpați și că acești Munți Carpați sunt scutul nostru tutelar, ori rostul nostru de a fi aici, în jurul lor, la poalele lor sau pe culmile lor, dintotdeauna și pentru totdeauna. „Munții noștri aur poartă” spune un cântec bătrânesc, cu referire la bogăția dinăuntrul și Carpaților. În rândurile care urmează am vrut să schimbăm valoarea de comoră folosită, la propriu, în cântecul de demult și să privim „aurul” în registru metaforic. Așadar nu comorile dinlăuntrul munților noștri ne preocupă în rândurile următoare, ci comorile de la suprafață, cele de la întâlnirea culmilor împădurite sau împietrite, care prin zvârcolire de Pământ ori uitare de rost a pădurilor și a ghețurilor de altădată au făcut să răsără ochi de apă limpede, răcoasă și străluminată, parcă, de o putere cerească, chiar și atunci când Soarele stă ascuns.

Invitându-vă, așadar, la o repede trecere peste o parte din lacurile munților noștri, vă invităm nu numai la un minunat prilej de recreere în vacanță, dar și la o întoarcere spre sevele dintâi ale acestui pământ și ale istoriei sale.

Exemple de lacuri la munte

Lacul Albastru - Baia Sprie; Lacul Ana - Retezat; Lacul Avrig - Făgăraș; Lacul Bălea - Făgăraș; Lacul Bătea Doamnei - Piatra Neamț; Lacul Bolboci - Bucegi; Lacul Bucura - Retezat; Lacul Buda - Făgăraș; Lacul Buhui - Aninei; Lacul Glaciari Buhaescu - Rodnei; Lacul Capra - Făgăraș; Lacul Căluș - Făgăraș; Lacul Doamnei - Făgăraș; Lacul Dracului - Cheile Nerei; Lacul Florica - Retezat; Lacul Gălcescu - Păraș; Lacul Gilău - Cluj; Lacul Iezer - Rodnei; Lacul Jezer-Ighiel - Trascău; Lacul Izvorul Muntelui - Bicăz; Lacul Lala Mare - Rodna; Lacul Lesu - Apusenii; Lacul Lia - Retezat; Lacul Mioarelor - Făgăraș; Lacul Ochiiu Beiușului - Cheile Nerei; Lacul Podul Giurgului - Făgăraș; Lacul Podragu - Făgăraș; Lacul Podragel - Făgăraș; Lacul Scropoasa - Bucegi; Lacul Sfânta Ana - Târnab; Lacul Somesul Cald - Cluj; Lacul Târnița - Cluj; Lacul Taul Agățat - Retezat; Lacul Taul Porții - Retezat; Lacul Tinovul Mohos - Târnab; Lacul Siriu; Lacul Urla - Făgăraș; Lacul Valea lui Iovan - Valea Cernei; Lacul Vidraru - Barajul Vidraru; Lacul Viștea - Retezat; Lacul Vulturilor - Lacul Zănoaga - Retezat etc

Lacul Capra

Lacul Capra este un lac glaciar situat în mijlocul munților Făgăraș la 2241 de metri altitudine și doar 45 de minute de mers pe unul dintre traseele turistice din Bălea Lac, cu o adâncime maximă de 11 m. Peisajele din jurul lacului, vederea în ansamblu a munților Făgăraș, traseul pe care îl parcurgeți, toate sunt de o frumusețe rară. Obiective turistice: de la lac, în circa o oră se poate urca pe vârful Vânătoarea lui Buteanu, 2507 m, care vă va răsplăti efortul cu panorama Munților Făgăraș, sau mai puteți vizita: cascada Bălea, lacul Bălea, aflat la o altitudine de 2034 m, cabana Valea Sâmbetei.

Pentru cei care vor să înnopteze există cabane montane la 1520 m, la 1401 m, la 1234 m, la 1546 m și la 1550 m.

Lacul Bălea

Lacul Bălea este un lac glaciar situat la o altitudine de 2040 m, în Munții Făgăraș, județul Sibiu. Dimensiunile lacului sunt: 360 m în lungime, suprafața de 46508 mp și adâncimea de 11,35 m. Lacul Bălea se află la circa 77 km de Sibiu, 68 km de Făgăraș și 85 km de la Curtea de Argeș. În timpul verii se poate ajunge cu automobilul, pe Transfăgărașan, iar în restul timpului cu telecabina, de la cabana Bălea Cascadă din apropierea cascadei Bălea.

Cazare în zonă, la tarife - 2011, sezon (01.06-30.09): loc în garsoniera: 175 lei/pers./noapte, loc în camera dublă: 148 lei/pers./noapte, pat suplimentar: 115 lei/pers./noapte, camera single: 180 lei/pers./noapte

Lacul Cinciș

Lacul de acumulare Cinciș se găsește în Munții Poiana Ruscă, la circa 10 kilometri de municipiul Hunedoara, într-o zonă de un pitoresc aparte, care atrage mii de turiști an de an. Când nivelul apelor este scăzut, în coada barajului se mai văd încă ruinele fostei biserici a satului Cinciș, atestată documentar încă din 1360, biserică ce a fost înghițată de ape. Satul, ce datează încă din anul 1300, a fost strămutat în 1962, când apele Lacului Cinciș au acoperit vechea vatră, sat în care se găsea și biserica. Se spune că numele acestui sat se trage de la cei „cinci inși” care au întemeiat așezarea, făcându-și aici cinci case. Se mai spune că cei cinci întemeietori (bunicul, fiul și trei nepoți) erau luptători viteji, care l-au salvat pe împăratul lor din prisoarea turcilor, într-o luptă dată la locul numit astăzi Poiana Turcului. Drept urmare, ei au primit ca răsplătă plaiul Cinciș. Recunoscut ca zonă de agrement căutată de turiști, mai ales pe perioada verii, Lacul Cinciș ascunde însă și numeroase legende și povești, spuse de localnici cu patimă, în caz că veți intra în vorbă cu ei. Misterios, acest lac de acumulare te cucerește iremediabil. Fie că vrei să te scalzi și să te bronzezi, fie că vrei să pescuiești sau pur și simplu să lenevești în natură, Lacul Cinciș este un loc ideal. Tarifele la pensiunile din zonă oscilează între 68 lei/camera/zi (2 stele) și 170 lei/camera/zi (3 stele).

Lacul Sfânta Ana este singurul lac de origine vulcanică din România, situat la o altitudine de 946 metri în masivul Ciumatul Mare, aproape de Târnab. Lacul a luat naștere pe fundul craterului unui vulcan stins, denumit Ciumatu, din masivul vulcanic Puciosu. Zona aceasta a fost declarată rezervată naturală. Lângă lac se afla mlaștina Mohos, deosebit de frumoasă, dar și periculoasă, care poate fi vizitată numai cu ajutorul unui ghid. Există două rute de acces către lac: pomind din localitatea Bixad, județul Covasna, sau prin Târgu Secuiesc-Turcia - Balványos - Sfânta Ana.

Lacul este considerat cel mai curat din România, dar și din lume, datorită apei distilate, care însă nu este potabilă, din lipsa sărurilor minerale (mineralizarea fiind de 0,002%).

Legendele Lacului Sfânta Ana: Lacul și-a căpătat numele datorită referențelor locale. Prima legendă face referire la o tânără, Ana, care, obligată de părinți să se mărite din interes, a fugit în seara nunții și s-a aruncat în acest lac, dispărând cu totul.

A doua face referire la rivalitatea dintre doi frați: cel care locuia în cetatea de pe acest lac a vrut să-i demonstreze celui alt că are o calească mai impozantă și, ca

Lacul Bicăz

Lacul de acumulare Izvorul Muntelui, cunoscut și sub numele de Lacul Bicăz, este amenajat pe râurile interioare ale țării. Situat pe cursul superior al râului Bistrița, lacul s-a format ca urmare a construirii barajului hidroenergetic cu același nume.

Suprafața lacului variază funcție de regimul de exploatare, fiind maximă când pânza de apă se ridică până la cota maximă a barajului, situată la 516 m altitudine și minimă (cca. 17 kmp) când aceasta coboară până la nivelul gurii de intrare a apei în canalul de aducțiune, situat la 434 m altitudine. Perimetrul mediu al lacului este de aproximativ 71 km.

Obiective turistice: mănăstirile din județul Neamț (Agapia, Văratec, Pângarati, Mănăstirea Neamțului); Cetatea Neamțului din orașul Târgu Neamț; Casa memorială Ion Creangă, din Humulești; lacul de acumulare Izvorul Muntelui, Bicăz; Cheile Bicazului și Lacul Roșu.

Lacul Vidraru

Barajul Vidraru a fost ridicat în anii '60 pe râul Argeș, lângă versanții munților Pleașă (unde se găsește statuia lui Prometeu cu fulgerul în mână) și Vidraru. Construcția Barajului Vidraru a durat mai bine de cinci ani, timp în care s-au turnat sute de mii de mc de beton, pentru finalizarea acestuia, și au fost excavate peste 1,7 milioane mc de rocă pentru a elibera locul. Datorită barajului a luat naștere și lacul de acumulare Vidraru. În apropiere de barajul Vidraru se găsește Curtea de Argeș și Cetatea Poienari, Bălea Lac.

Lacul Roșu

Lacul Roșu din județul Harghita este un baraj natural aflat la o altitudine de 980m, într-o mică depresiune montană. Există o legendă despre modul de formare a Lacului Roșu. O fată, Estela, care trăia în aceste locuri, s-a îndrăgostit de un flăcău brav, puternic, care a cerut-o de nevastă, dar nu au apucat să se căsătorească deoarece băiatul a fost luat în armată. Într-o duminică, fata rămasă singură a fost zărită de un tâlhar, care a răpît-o, a dus-o în munți promițându-i mult aur dacă o să-l îndrăgească. Când tâlharul a dorit să se căsătorească cu Estela, chiar și cu forța, aceasta a implorat stăncile și munții să o ajute, astfel a început să plouă torențial, iar toată apa strânsă de prin văi s-a adunat acolo și a format Lacul Roșu.

Obiective turistice: circuitul Lacului Roșu (durata 1 1/2 oră, marcaj - cruce roșie); Cheile Bicazului (durata 3 - 3 1/2 ore dus-întors, fără marcaj, pe DN 12C); Vârful Suhardu Mic (durata 2-3 ore dus-întors, diferența de nivel 370 m, marcaj - triunghi albastru); Vârful Suhardu Mare (durata 3 ore dus-întors, diferența de nivel 524 m, marcaj - triunghi albastru până la Șeaua Suhardului, mai departe fără marcaj); Vârful Ucigașu (durata 3 ore dus-întors, diferența de nivel 401 m, marcaj - banda galbenă și triunghi roșu).

Cazare Lacul Roșu: hotelurile din zonă practică tarife, Iianuarie - 15 iunie, 1 octombrie - 30 noiembrie, cameră single: 100 lei/zi, cameră dublă: 160 lei/zi, cameră triplă: 230 lei/zi, cameră cu patru locuri: 260 lei/zi

Lacul Petrimanu

Lacul Petrimanu este un lac de acumulare, în munții Căpățâni, județul Vâlcea. Se poate ajunge destul de ușor din Polovragi sau Voineasa. Lacul este renumit pentru păstrăvul pe care îl puteți prinde, dar și pentru altitudinea la care se află - peste 1000 m, oferind peisaje foarte frumoase.

Turiiști pot opta pentru diferite drumuri în jurul lacului Petrimanu; în perioada 10-25 iunie este înflorit bujorul de munte.

Zona este destul de izolată, regăsindu-se aici o mare varietate de specii de animale: ursul brun, cerbul, capra neagră, mistrețul, vevertelile. Lacul se află la distanța de 35 km de Râmnicu Vâlcea, 68 km de Sibiu, 13 km de Voineasa.

Accesul în această zonă deosebit de pitorească se face prin două căi: Râmnicu Vâlcea, Brezoi, Ciungheț, cabana Petrimanu - drum asfaltat până la cabană, sau Râmnicu Vâlcea, Polovragi, Cheile Oltetului, cabana Petrimanu - drum forestier din chei și până la cabană.

Cazarea în zonă, începând cu 20 lei/pers, în camere de două - patru persoane.

Lacul Lala Mare

Lacul Lala Mare este un lac glaciar și este localizat în munții Rodnei sub vârful Ineu, la o altitudine de 1815 m. Face parte din rezervația naturală Ineu-Lala. Este cel mai extins lac glaciar din Munții Rodnei, având suprafața de 5637,5 mp. Lacul glaciar Lala, din munții Rodnei, este mult mai puțin cunoscut decât „fratele” său din Munții Făgăraș, Bălea Lac. Cei care reușesc să ajungă aici nu vor regreta nici un moment, pentru că peisajul este de vis.

Turiiști care vor să meargă și să ajungă la Lacul Lala Mare trebuie să treacă de calvarul soselelor în lucru. Traseul spre Lacul Lala pleacă de la drumul care leagă Bucovina de Maramureș. De unde va de lângă râul Bistrița se deschide un drum forestier, care poate fi parcurs cu mașina pe o distanță de șase km. La finalul acestui drum, începe traseul la pas. Pentru început, poteca urcă liniștit spre vârf. La jumătatea distanței este pusă la încercare și rezistența la efort. Stăncile și jnepenișul fac traseul ceva mai dificil, dar apa care curge din lacul glaciar Lala Mare, aflat la cota 1815m, creează o imagine idilică. După circa două ore și jumătate de mers pe jos, se ajunge la destinație. În afara lacului glaciar, în care se află păstrăvi, turiiști pot admira rododendronul, o floare rară de o frumusețe aparte. Ceva mai sus de Lacul Lala Mare se află Lacul Mică, cu o adâncime de numai jumătate de metru. Cine își dorește să ajungă și mai sus poate continua traseul până în vârful Ineu, aflat la circa 2.300m de nivelul mării. Este un traseu pe care turiiști îl ocolesc de obicei pentru că în vârf nu există cabane, iar accesul nu este posibil cu autovehiculele, nici măcar cele de teren. Totuși, cei care ajung să vadă o dată lacul glaciar Lala revin aici, într-o adevărată oază de liniște și verdețe. Și nu uitați că mai există și corturi!

Ca loc de cazare se pot alege pensiunile din zonă, care practică tarife între 70 și 80 lei/camera.

Lacul Zănoaga

Lacul Zănoaga este așezat în căldarea glaciară a Județului, pe versantul sudic al muntelui Sesele, în Parcul Național Retezat, la altitudinea de 2010 m. Este cel mai adânc lac glaciar din România, 29 metri, și cu cel mai mare volum de apă. Lacul Zănoaga a fost populat cu păstrăvi indigeni, curcubeu și puiet de coregon. Pescuitul este admis în intervalul 1 mai - 14 septembrie.

Căi de acces: de la Gura Zlata, prin Ciocia Aradesului - șaua lacului Zănoaga, sau de la Gura Apei prin Vârful Zlata, Șaua lacului, patru ore de mers; de la Lacul Bucura se fac trei ore prin Poarta Bucurii.

Cazare, la pensiuni turistice din apropiere, cu tarife între 70 și 80 lei/zi/camera.

Pagină realizată de Gabriel NĂSTASE